

Професійний стандарт

ЛІКАР-НЕВРОЛОГ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Громадської спілки «Українська федерація професійних медичних об'єднань» від 27.08.2026 р. № 6/2026

Професійний стандарт розроблено та затверджено згідно з вимогами статті 4² Кодексу законів про працю України на підставі:

- висновку Національного агентства кваліфікацій до проєкту професійного стандарту «Лікар-невролог», схваленого рішенням Національного агентства кваліфікацій № 31 від 20.08.2026 р. (відповідно до протоколу засідання Національного агентства кваліфікацій № 51 (315) від 20.08.2026 р.), про дотримання під час підготовки проєкту професійного стандарту вимог Порядку розроблення, введення в дію та перегляду професійних стандартів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 31.05.2017 р. № 373;
- висновку Професійної спілки працівників охорони здоров'я України від 29.07.2026 р. № 01-08/154 щодо погодження проєкту професійного стандарту «Лікар-невролог»;
- листа щодо погодження проєкту професійного стандарту «Лікар-невролог» Міністерством охорони здоров'я України від 23.07.2026 р. № 08.2.0/40426/2-26.

1. Назва професійного стандарту.

Лікар-невролог.

2. Загальні відомості про професійний стандарт:

1) мета діяльності за професією

Збереження та зміцнення здоров'я населення шляхом виявлення та лікування хвороб нервової системи, впровадження та поширення профілактичних заходів щодо їх виникнення;

2) назва виду (видів) економічної діяльності, секції, розділу, групи, класу економічної діяльності та їх код згідно з Національним класифікатором України ДК 009:2010 «Класифікація видів економічної діяльності» (за потреби):

Секція Q	Охорона здоров'я та надання соціальної допомоги	Розділ 86	Охорона здоров'я	Група 86.1	Діяльність лікарняних закладів	Клас 86.10	Діяльність лікарняних закладів
				Група 86.2	Медична та стоматологічна практика	Клас 86.22	Спеціалізована медична практика

3) назва (назви) професії (професій) та її (їх) код (коди) згідно з Національним класифікатором України ДК 003:2010 «Класифікатор професій»

Лікар-невролог 2221.2;

4) узагальнена назва професії (за потреби)

Лікар-невролог;

5) назви типових посад (за потреби)

Лікар-невролог;

6) назва (назви) професійної (професійних) кваліфікації (кваліфікацій), її (їх) рівень (рівні) згідно з Національною рамкою кваліфікацій

Лікар-невролог, 7 рівень НРК*;

Лікар-невролог просунутого рівня, 7 рівень НРК;

Лікар-невролог експертного рівня, 7 рівень НРК;

Лікар-невролог керівного рівня, 8 рівень НРК;

*Здійснювати діяльність в межах трудових функцій та компетентностей, передбачених для професійної кваліфікації «Лікар-невролог», під керівництвом (кураторством) та/або самостійно за рішенням (дорученням) лікаря-невролога можуть лікарі-інтерни, які проходять підготовку за спеціальністю «Неврологія», та лікарі-стажисти, які мали професійну кваліфікацію «Лікар-невролог» згідно з попередньою атестацією.

7) назва (назви) документа (документів), що підтверджує (підтверджують) професійну кваліфікацію особи:

- диплом магістра (спеціаліста) у галузі знань «Охорона здоров'я та соціальне забезпечення» за спеціальністю «Медицина» або «Педіатрія»;

- сертифікат про присвоєння (підтвердження) професійної кваліфікації «Лікар-

невролог» (видається в тому числі на заміну сертифіката лікаря-спеціаліста за спеціальністю «Неврологія»);

- сертифікат про присвоєння (підтвердження) рівня професійної кваліфікації «Лікар-невролог просунутого рівня» (видається в тому числі на заміну посвідчення про другу кваліфікаційну категорію за спеціальністю «Неврологія»);

- сертифікат про присвоєння (підтвердження) рівня професійної кваліфікації «Лікар-невролог експертного рівня» (видається в тому числі на заміну посвідчення про першу кваліфікаційну категорію за спеціальністю «Неврологія»);

- сертифікат про присвоєння (підтвердження) рівня професійної кваліфікації «Лікар-невролог керівного рівня» (видається в тому числі на заміну посвідчення про вищу кваліфікаційну категорію за спеціальністю «Неврологія»);

- документ (диплом, сертифікат тощо) про присвоєння/підтвердження та визнання професійної або часткової професійної кваліфікації (щодо професійних кваліфікацій, здобутих у інших країнах).

3. Здобуття професійної кваліфікації та професійний розвиток:

1) здобуття професійної кваліфікації (назва професійної та/або часткової професійної кваліфікації; суб'єкти, уповноважені законодавством на присвоєння/підтвердження та визнання професійних кваліфікацій):

Назва професійної та/або часткової професійної кваліфікації	Суб'єкти, уповноважені законодавством на присвоєння/підтвердження та визнання професійних кваліфікацій	
	кваліфікаційні центри	суб'єкти освітньої діяльності (інші уповноважені законодавством суб'єкти*)
Лікар-невролог	не передбачено	підготовка на другому (магістерському) рівні вищої освіти (освітньо-кваліфікаційному рівні «спеціаліст») у галузі знань І «Охорона здоров'я та соціальне забезпечення» за спеціальністю І2 «Медицина» або І3 «Педіатрія», проходження підготовки в інтернатурі або на циклі спеціалізації за спеціальністю «Неврологія»

2) професійний розвиток:

з присвоєнням наступного/вищого рівня професійної кваліфікації:

Назва професійної та/або часткової професійної кваліфікації	Суб'єкти, уповноважені законодавством на присвоєння/підтвердження та визнання професійних кваліфікацій	
	кваліфікаційні центри	суб'єкти освітньої діяльності/ інші уповноважені законодавством суб'єкти*
Лікар-невролог просунутого рівня	не передбачено	наявність професійної кваліфікації «Лікар-невролог», стаж роботи за спеціальністю «Неврологія» понад 3 роки, отримання не менше 250 балів безперервного професійного розвитку сумарно за період здійснення професійної діяльності за спеціальністю

		«Неврологія», наявність документа (документів), що підтверджує (підтверджують) виконання вимог до рівня професійної кваліфікації «Лікар-невролог просунутого рівня» відповідно до пункту 6 цього стандарту (сертифікат або посвідчення про проходження циклу субспеціалізації, тематичного удосконалення, стажування або іншого заходу безперервного професійного розвитку, в тому числі сертифікат про право працювати за одним з таких профілів роботи: «Інсутологія», «Нейроімунологія», «Нейрофізіологія», «Нейрорадіологія», «Медицина болю», «Нейрокритична медицина», «Нейропсихологія»**) або наявність посвідчення про другу кваліфікаційну категорію за спеціальністю «Неврологія»
Лікар-невролог експертного рівня	не передбачено	наявність рівня професійної кваліфікації «Лікар-невролог просунутого рівня», стаж роботи за спеціальністю «Неврологія» понад 5 років, отримання не менше 350 балів безперервного професійного розвитку сумарно за період здійснення професійної діяльності за спеціальністю «Неврологія», наявність документа (документів), що підтверджує (підтверджують) виконання вимог до рівня професійної кваліфікації «Лікар-невролог експертного рівня» відповідно до пункту 6 цього стандарту (сертифікат або посвідчення про проходження циклу субспеціалізації, тематичного удосконалення, стажування або іншого заходу безперервного професійного розвитку, в тому числі сертифікат про право працювати за одним з таких профілів роботи: «Інтервенційна нейрорадіологія», «Епілептологія», «Рухові розлади», «Когнітивні розлади», «Демієлінізуючі захворювання нервової системи», «Нервово-м'язові захворювання», «Нейроінфекції», «Нейрогенетика», «Нейроонкологія», «Нейротравма»**), а також наявність доповідей на науково-практичних конференціях або публікацій в наукових журналах за неврологічною тематикою або наявність посвідчення про першу кваліфікаційну категорію за спеціальністю «Неврологія» або

		отримав науковий ступінь доктора філософії чи кандидата наук за результатами захисту дисертації на неврологічну тематику
Лікар-невролог керівного рівня	не передбачено	наявність рівня професійної кваліфікації «Лікар-невролог експертного рівня», стаж роботи за спеціальністю «Неврологія» понад 7 років, отримання не менше 500 балів безперервного професійного розвитку сумарно за період здійснення професійної діяльності за спеціальністю «Неврологія», наявність документа (документів), що підтверджує (підтверджують) виконання вимог до рівня професійної кваліфікації «Лікар-невролог керівного рівня» відповідно до пункту 6 цього стандарту (сертифікат або посвідчення про проходження циклу субспеціалізації, тематичного удосконалення, стажування або іншого заходу безперервного професійного розвитку), наявність документів, що підтверджують участь в роботі групи експертів Міністерства охорони здоров'я України або експертної Ради при Національній службі здоров'я України, або інших робочих групах Міністерства охорони здоров'я України, або керівних органах та наукових панелях міжнародних неврологічних об'єднань, міждисциплінарних робочих групах з розробки/рецензування клінічних настанов/галузевих стандартів в Україні або інших країнах або наявність посвідчення про вищу кваліфікаційну категорію за спеціальністю «Неврологія» або отримав науковий ступінь доктора наук за результатами захисту дисертації на неврологічну тематику та/або вчене звання професора по кафедрі неврологічного профілю

*Присвоєння рівня професійної кваліфікації здійснюється суб'єктами проведення атестації працівників сфери охорони здоров'я відповідно до вимог нормативно-правових актів Міністерства охорони здоров'я України.

**Порядок та тривалість навчання на циклах спеціалізації (субспеціалізації) та тематичного удосконалення, інших заходах безперервного професійного розвитку визначаються нормативно-правовими актами Міністерства охорони здоров'я України.

без присвоєння наступного/вищого рівня професійної кваліфікації:

для вдосконалення (підтримання) професійної кваліфікації, в тому числі шляхом набуття нових/додаткових навичок/компетентностей:

передбачено обов'язкове проходження безперервного професійного розвитку, що може здійснюватися шляхом формальної, неформальної та інформальної

освіти відповідно до вимог законодавства. Інструктаж з питань охорони праці, безпеки життєдіяльності, протипожежного захисту проводиться один раз на рік.

для підтвердження наявної професійної кваліфікації:

підтвердження професійної кваліфікації та наступного/вищого рівня професійної кваліфікації здійснюється відповідно до вимог нормативно-правових актів Міністерства охорони здоров'я України.

4. Аббревіатури, скорочення (за потреби):

АТ	артеріальний тиск
В(А)ІТ	відділення (анестезії) інтенсивної терапії
ВМК	внутрішньомозковий крововилив
ГМІ	гострий мозковий інсульт
д.мед.н.	доктор медичних наук
ЕЕГ	електроенцефалографія
ЕКГ	електрокардіографія
ЕНМГ	електронейроміографія
ЕСОЗ	електронна система охорони здоров'я
ЕН	епілептичний напад
іВЧК	інші нетравматичні внутрішньочерепні крововиливи
ІІ	ішемічний інсульт
к.мед.н.	кандидат медичних наук
КТ	комп'ютерна томографія
ЛКК	лікарсько-консультативна комісія
МІС	медичні інформаційні системи
МОЗ	міністерство охорони здоров'я
МРТ	магнітна резонансна томографія
МТ	механічна тромбекстракція
НАМН	Національна академія медичних наук
НПА	нормативно правові акти
ПМСД	первинна медико-санітарна допомога
РС	розсіяний склероз
САК	субарахноїдальний крововилив
ТІА	транзиторна ішемічна атака
ТЛТ	тромболітична терапія
ТЦВС	тромбози церебральних венозних синусів
УЗД	ультразвукова діагностика
ЦНС	центральна нервова система
ЧСС	частота серцевих скорочень

ASPECTS	Alberta stroke program early computer tomography scale (шкала ранньої оцінки результатів комп'ютерної томографії інсультної програми Альберти)
BE-FAST	balance, eye, face, arm, speech, time (укр. тест координація, очі, обличчя, рука, мова, час)
EDSS	expanded disability status scale (укр. розширена шкала оцінки ступеня інвалідизації)
FAST	face, arm, speech, time (укр. тест обличчя, рука, мова, час)
KPI	Key Performance Indicators (укр. ключові показники ефективності)
MOGAD	myelin oligodendrocyte glycoprotein antibody disorder (укр. розлади, асоційовані з антитілами до мієлінолігодендроцитарного глікопротеїну)
MSFC	multiple sclerosis functional composite (укр. композитна функціональна шкала розсіяного склерозу)
NEDA	no evidence of disease activity (укр. відсутність ознак активності хвороби)
NIHSS	national institutes of health stroke scale (укр. шкала інсульту від національного інституту здоров'я)
NMOSD	neuromyelitis optica spectrum disorders (укр. спектр захворювань оптикомієліт асоційованих захворювань)
PIRA	progression independent of relapse activity (укр. прогресування, що не пов'язано з загостренням)
RACE	rapid arterial occlusion evaluation (укр. швидка оцінка наявності артеріальної оклюзії)
RAW	relapse-associated worsening (укр. погіршення, що пов'язано з загостренням)
SpO2	peripheral oxygen saturation (укр. периферична сатурація кисню)
WFNS	world federation of neurosurgical societies (укр. світова федерація нейрохірургічних товариств)

5. Опис трудових функцій:

Трудові функції (умовне позначення та назва)	Компетентності	Результати навчання			
		знання	уміння/навички	комунікація	відповідальність і автономія
А. Організація надання послуг у сфері охорони здоров'я	А1. Здатність застосовувати у професійній діяльності законодавчі, нормативно-правові акти України, міжнародні та інші документи.	А1.31. Нормативно-правові акти, що діють у сфері організації надання послуг у сфері охорони здоров'я дорослих А1.32. Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я». А1.33. Трудове законодавство України. А1.35. Теоретичні та практичні аспекти роботи надання послуг у сфері охорони здоров'я дорослих. А1.36. Методи, інструменти збору та аналізу інформації надання послуг у сфері охорони здоров'я дорослих. А1.37. Основи менеджменту та вимоги до створення	А1.У1. Дотримуватись положень та вимог законодавчих, нормативно-правових актів і документів, що діють у професійній діяльності лікаря-невролога. А1.У2. Застосовувати отримані знання у професійній діяльності з надання послуг у сфері охорони здоров'я дорослих. А1.У3. Володіти основними принципами роботи з персональним комп'ютером та користування програмним забезпеченням. А1.У4. Вести та організовувати ведення медичним персоналом, фахівцями та працівниками медичної документації згідно з номенклатурою справ закладу охорони здоров'я. А1.У5. Організовувати роботу медичного персоналу, фахівців та працівників і підвищувати їх знання та навички з надання медичних послуг у сфері охорони здоров'я дорослих. А1.У6. Проводити аналіз якісних та кількісних показників своєї роботи	А1.К1. Взаємодіяти з колегами, зацікавленими сторонами. А1.К2. Доносити до працівників інформацію щодо оновлення/введення в дію нормативних документів. А1.К3. Надавати працівникам роз'яснення щодо організації роботи, оформлення документації. А1.К4. Отримувати та аналізувати інформацію, необхідну для виконання професійних функцій. А1.К5. Взаємодіяти з іншими лікарями, іншими	А1.В1. Відповідати за свої дії (бездіяльність) з організації надання послуг у сфері охорони здоров'я дорослих та їх наслідки. А1.В2. Відповідати за якість надання послуг у сфері охорони здоров'я дорослих. А1.В3. Відповідати за своєчасне та належне оформлення документації. А1.В4. Відповідати за забезпечення конфіденційності, цілісності та доступності даних, дотримання норм

	системи управління діяльністю медичних лабораторій з використанням процесного та ризик –орієнтованого підходів. A1.38. Державна мова.	A1.У7. Надавати консультативну допомогу іншим лікарям-неврологам та іншому медичному персоналу. A1.У8. Виконувати вимоги ISO (International Standardization Information - Міжнародна організація зі стандартизації) та дотримуватись настанов з якості. A1.У9. Спілкуватись державною мовою під час виконання службових обов’язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».	фахівцями та працівниками, які діють в межах надання послуг у сфері охорони здоров’я дорослих. A1.К6. Взаємодіяти з державними службовцями, представниками громадських організацій та працівниками установ, які задіяні в наданні послуг у сфері охорони здоров’я дорослих. A1.К7. Взаємодіяти з членами сімей, батьками, усиновителями, опікунами, родичами, друзями та іншими громадянами, які можуть бути залучені до надання допомоги у сфері охорони здоров’я дорослих на добровільній основі.	законодавства щодо використання персональних даних. A1.В5. Нести відповідальність за порушення норм професійної та етичної поведінки.
A2. Здатність планувати свою роботу та вести медичну документацію з надання послуг у сфері охорони здоров’я дорослих	A2.31. ПК та програмне забезпечення на рівні користувача. A2.32. Інструкції щодо ведення форм документації, затверджені МОЗ України. A2.33. Посадові обов’язки лікаря-невролога. A2.34. Принципи документообігу та роботи з документами	A2.У1. Планувати час роботи лікаря-невролога. A2.У2. Вести обліково-звітну документацію. A2.У3. Використовувати в роботі ПК. A2.У4. Вести робочу документацію згідно з номенклатурою справ. A2.У5. Створювати архів у паперовій та електронній формі.		
A3. Здатність професійно планувати,	A3.31. Теоретичні та практичні засади організації надання	A3.У1. Планувати, об’єктивно аналізувати та ґрунтовно трактувати результати надання		

	аналізувати та пояснювати результати роботи з організації надання медичних послуг пацієнтам з захворюваннями нервової системи	медичних послуг пацієнтам із захворюваннями нервової системи.	медичних послуг пацієнтам з захворюваннями нервової системи.	A1.K8. Комунікувати у професійному середовищі на основі принципів професійної етики та деонтології.
	A4. Здатність виконувати професійну діяльність з дотриманням вимог охорони праці та протипожежної безпеки	A4.31. Інструкції з охорони праці, безпеки життєдіяльності, протипожежної безпеки під час надання медичних послуг у сфері охорони здоров'я дорослих. A4.32. Основні правила санітарії, гігієни та попередження інфекційних захворювань під час надання медичних послуг у сфері охорони здоров'я дорослих.	A4.Y1. Дотримуватися правил та норм охорони праці, протипожежної безпеки під час надання медичних послуг у сфері охорони здоров'я дорослих. A4.Y2. Користуватися інструкціями з охорони праці та пожежної безпеки. A4.Y3. Дотримуватися правил санітарії, гігієни та попередження інфекційних захворювань надання медичних послуг у сфері охорони здоров'я дорослих.	A1.K9. Взаємодіяти з пацієнтами та їх законними представниками з дотриманням принципів культури спілкування, правил ділового етикету, нетикету, етнокультурної комунікації.
	A5. Здатність здійснювати професійну діяльність із дотриманням норм етичної поведінки та деонтологічних принципів.	A5.31. Принципи професійної етики та деонтології. A5.32. Особливості комунікативної взаємодії у професійному середовищі на основі принципів	A5.Y1. Дотримуватись принципів професійної етики та деонтології. A5.Y2. Дотримуватись принципів гуманного ставлення до пацієнта, надання допомоги всім, хто її потребує, незалежно від расової чи релігійної приналежності, а	

		професійної етики та деонтології. A5.33. Механізми звернення до комісій з питань етики.	також уникнення дій, що суперечать здоров'ю хворого. A5.У3. Вирішувати етичні проблеми, пов'язані з професійною етикою та практикою.		
	Ц1. Здатність до загальної цифрової грамотності¹	Ц1.31. Комп'ютерні та мобільні пристрої, базове ПЗ, найбільш розповсюджені онлайн-сервіси. Ц1.32. Пошукові сервіси, розуміння професійних інформаційних потреб, стратегій пошуку інформації, засобів перевірки надійності джерел. Ц1.33. Можливі ризики у цифровому середовищі, необхідність захисту комп'ютерних пристроїв, електронну ідентифікацію, контроль доступу, політику безпеки. Ц1.34. Способи захисту персональних даних і приватності, захист даних і дотримання	Ц1.У1. Використовувати комп'ютерні та мобільні пристрої, ПЗ, застосунки та професійне прикладне ПЗ. Ц1.У2. Організовувати цифрове робоче місце. Ц1.У3. Здійснювати перегляд, пошук і фільтрування даних, інформації та цифрового контенту. Ц1.У4. Здійснювати захист даних, здоров'я і благополуччя, дотримання конфіденційності інформації і контроль доступу в ЕСОЗ. Ц1.У5. Діяти згідно з вказівками, протоколами, правилами та заходами щодо використання різних медіа, інформації, даних і контенту. Ц1.У6. Діяти відповідно правового регулювання ЕСОЗ. Ц1.У7. Здійснювати пошук і відбір актуальних інформаційних джерел для підвищення рівня власної цифрової компетентності.	Ц1.К1. Інформувати та комунікувати зі сторонами та учасниками трудової взаємодії відповідно до трудових функцій.	Ц1.В1. Самостійно (або з учасниками трудової взаємодії) використовувати цифрові пристрої.

¹ Джерело: Рамка цифрової компетентності працівника охорони здоров'я України. Міністерство охорони здоров'я України. URL: <https://moz.gov.ua/uk/ramka-cifrovih-kompetentnostej-pracivnika-ohoroni-zdorov-ya>

	конфіденційності при використанні сервісів ЕСОЗ. Ц1.35. Рамка цифрової компетентності працівника охорони здоров'я, її структуру, сфери, компоненти та їхні дескриптори; інструменти оцінювання рівня цифрової компетентності.	
Ц2. Здатність до цифрової комунікації, взаємодії та співпраці у цифровому середовищі	Ц2.31. Цифрові засоби та технологія для обміну даними, інформацією та цифровим контентом, цифрові інструменти дистанційної взаємодії. Ц2.32. Порядок та вимоги електронного документообігу. Ц2.33. Законодавство про телемедицину, теледіагностику, телеконсультування та лікування, телемедичні засоби і методи, телемедичну мережу, організацію онлайн-комунікацій	Ц2.У1. Використовувати цифрові засоби та технології для професійного спілкування, поширення та обміну даними, інформацією та цифровим контентом. Ц2.У2. Взаємодіяти із зацікавленими сторонами, такими як державні інституції, страхові компанії тощо, здійснювати документообіг в електронному вигляді. Ц2.У3. Застосовувати цифрові технології та інструменти для співпраці та надання медичних послуг, медичної допомоги із застосуванням телемедицини. Ц2.У4. Передавати клінічну інформацію, результати досліджень та направлення, оцінювати ризики при передачі даних, формалізувати і здійснювати підготовку та

	і консультацій “лікар-пацієнт”, “лікар-лікар”, телеконсиліуми; віддалений моніторинг стану пацієнта; дистанційне оперування, телеприсутність телеасистування. Ц2.34. Правила ведення електронних медичних записів, формування електронних направлень, медичних висновків, виписки електронних рецептів тощо.	обмін даними в межах закладу охорони здоров'я і сфери охорони здоров'я в цілому.
Ц3. Здатність до використання цифрових інструментів, пристроїв та застосунків у сфері охорони здоров'я	Ц3.31. Інтегровані цифрові технології на основі інтелектуальних (smart) систем, у тому числі вбудованих, мобільних, розподілених, мережевих систем (мобільних застосунків, телемедицини, засобів інтернету медичних речей тощо) для	Ц3.У1. Використовувати інформаційно-комунікаційні системи підтримки прийняття клінічних рішень. Ц3.У2. Застосувати інтегровані цифрові технології на основі інтелектуальних (smart) систем, у тому числі вбудованих, мобільних, розподілених, мережевих систем (мобільних застосунків, телемедицини, засобів інтернету медичних речей тощо) для покращення діагностики, лікування пацієнтів.

	діагностики, лікування пацієнтів. Ц3.32. Цифрові технології навчання і наукових досліджень та особливості їх застосування у сфері охорони здоров'я.	
Ц4. Здатність до роботи з даними в ЕСОЗ	Ц4.31. Складові ЕСОЗ, її структурну організацію та форми представлення інформації. Ц4.32. Взаємодія ЕСОЗ з іншими системами і реєстрами та порядок обміну інформації між ними. Ц4.33. Особливості інтерфейсу МІС, яким користується заклад охорони здоров'я, особливостей доступу до бази даних. Ц4.34. Професійні стандарти, що підтримують уніфікацію структури та змісту передачі медичної інформації. Ц4.35. Основи	Ц4.У1. Визначати тип і формат інформації / даних та приймати відповідні рішення про спосіб їх фіксації та опрацювання в ЕСОЗ. Ц4.У2. Оперувати різними елементами даних про пацієнта; перегляд, пошук і фільтрація даних пацієнтів. Ц4.У3. Створювати запити / формувати вибірки за різними параметрами / отримувати дані; обробляти та редагувати їх; вносити медичні та персональні дані до ЕСОЗ та інших систем, реєстрів. Ц4.У4. Застосовувати структуровані дані у плануванні та моделюванні медичних послуг. Ц4.У5. Добирати та застосовувати цифрові технології для обробки та аналізу даних. Ц4.У6. Застосовувати в практиці термінологію клінічного кодування, бази клінічних кодів і

		статистичної обробки інформації та візуалізації медичних даних. Ц4.36. Вимоги щодо збору цифрових даних для підтримки клінічного кодування та процесів управління даними. Ц4.37. Клінічні протоколи, орієнтовані на різні медичні стани, інструкції щодо призначень для різних груп пацієнтів.	класифікаторів, клінічних протоколів станів пацієнта, виконувати їх сортування в цифровому середовищі. Ц4.У7. Впорядковувати дані відповідно до вимог різних систем.		
Предмети і засоби праці: законодавча та нормативно-правова база, нормативно-методична та фахова література, посібники; засоби зв'язку, оргтехніка, мережа Інтернет; шафа для літератури, письмовий стіл, стілець; канцелярське приладдя; халат медичний; неврологічний молоточок; засоби індивідуального захисту; інструкції з питань охорони праці, протипожежної безпеки; дезінфекційні засоби.					
Б. Надання амбулаторної та стаціонарної неврологічної допомоги	Б1. Здатність організовувати та проводити неврологічне обстеження та здійснювати діагностику хвороб нервової системи в амбулаторних та стаціонарних умовах	Б1.31. Теоретичні та спеціальні знання щодо професійної діяльності лікаря-невролога Б1.32. Принципи організації та діяльності з надання амбулаторної та стаціонарної неврологічної допомоги у сфері охорони здоров'я України.	Б1.У1. Здійснювати обстеження пацієнтів з хворобами нервової системи в амбулаторних та стаціонарних умовах, а також щоденне спостереження за стаціонарними пацієнтами. Б1.У2. Аналізувати медичну карту амбулаторного/стаціонарного хворого та іншу медичну документацію. Б1.У3. Визначати необхідність та перелік проведення загальних та спеціальних	Б1.К1. Взаємодіяти з колегами, зацікавленими сторонами Б1.К2. Взаємодіяти з родичами пацієнта, його законними представниками, громадськими організаціями та соціальними службами, які	Б1.В1. Відповідати за дотримання вимог Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» щодо надання амбулаторної та стаціонарної неврологічної допомоги.

		Б1.33. Санітарно-протиепідемічні вимоги.	методів дослідження, консультацій з іншими лікарями. Б1.У4. Проводити диференційну діагностику хвороб нервової системи, застосовуючи сучасну Міжнародну класифікацію хвороб/Національний класифікатор хвороб. Б1.У5. Встановлювати діагноз, враховуючи скарги, анамнез, результати клінічного неврологічного, нейровізуалізаційного, лабораторних та нейрофізіологічних методів обстеження пацієнтів.	можуть бути залучені до процесу надання допомоги пацієнту. Б1.К3. Застосовувати принципи професійної комунікації та етики в роботі	Б1.В2. Дотримуватись принципів неупередженості і та об'єктивності при прийнятті рішень. Б1.В3. Самостійно працювати та приймати рішення. Б1.В4. Відповідати за забезпечення конфіденційності і, цілісності та доступності даних, дотримання норм законодавства щодо використання персональних даних.
	Б2. Здатність призначити та контролювати проведення лікування амбулаторних та стаціонарних пацієнтів з хворобами нервової системи	Б2.31. Правила та підходи до лікування пацієнтів з хворобами нервової системи в амбулаторних та стаціонарних умовах. Б2.32. Правила та принципи фармакотерапії. Б2.33. Права та обов'язки лікаря-невролога.	Б2.У1. Розробляти план і тактику лікування пацієнтів з хворобами нервової системи. Б2.У2. Визначати необхідність додаткових методів обстеження пацієнтів з метою підвищення ефективності лікування. Б2.У3. Проводити аналіз ускладнень лікування, побічних реакцій лікарських засобів та коригувати план лікування для їх подолання. Б2.У4. Оцінювати ефективність лікування та розробляти заходи підтримуючого лікування та реабілітації.		

			Б2.У5. Надавати невідкладну допомогу пацієнтам з хворобами нервової системи. Б2.У6. Використовувати сучасні методи лікування, реабілітації та профілактики. Б2.У7. Контролювати належне проведення діагностичних та лікувальних процедур.		
	Б3. Здатність застосовувати стандартизовані діагностичні методики при профілактичних медичних оглядах	Б3.31. Стандартизовані клінічні шкали та опитувальники.	Б3.У1. Обирати відповідні діагностичні інструменти. Б3.У2. Проводити діагностичне обстеження. Б3.У3. Здійснювати інтерпретацію результатів діагностичних обстежень.		
	Предмети і засоби праці: Законодавча та нормативно-правова база; нормативно-методична та фахова література; посібники; стандартизовані діагностичні шкали; оргтехніка; засоби зв'язку; мережа Інтернет; письмовий стіл; стілець; шафа для літератури; канцелярське приладдя; халат медичний; засоби індивідуального захисту; мийні та дезінфекційні засоби; неврологічний молоточок, камертон 128 Гц.				
В. Організація професійного розвитку	В1. Здатність дотримуватись засад безперервного професійного розвитку	В1.31. Вимоги чинної нормативно-правової бази щодо безперервного професійного розвитку. В1.32. Засоби та методи підтримки безперервного навчання. В1.33. Методи та засоби застосування нових науково-доказових даних, діючих у межах	В1.У1. Проходити курси спеціалізації, тематичного удосконалення, фахові школи та інші форми професійного вдосконалення. В1.У2. Оцінювати власні потреби щодо професійного розвитку. В1.У3. Оцінювати новітні методи лікування, корекції та реабілітації, впроваджувати та застосовувати їх у своїй професійній діяльності.	В1.К1. Взаємодіяти з колегами, зацікавленими сторонами. В1.К2. Отримувати та аналізувати інформацію, необхідну для виконання професійних функцій.	В1.В1. Застосовувати правила самоорганізації відповідно до правил професійного розвитку

		затверджених методик.	В1.У4. Проходити підготовку з використанням симуляційних методів навчання. В1.У5. Виступати з доповідями на клінічних конференціях, нарадах.		
	В2. Здатність здійснювати професійну діяльність на засадах гендерної компетентності	В2.31. Законодавчі та нормативно-правові акти, які регулюють питання гендерної рівності в Україні.	В2.У1. Дотримуватись положень та вимог законодавчих, нормативно-правових актів і документів, що визначають формування та реалізацію політики, програм та послуг охорони здоров'я відповідно до специфічних характеристик умов життя та потреб представників гендерних груп.		
	В3. Здатність організовувати навчання та тренування працівників з числа фахівців у сфері охорони здоров'я.	В3.31. Педагогічні методи та принципи навчання працівників з числа фахівців у сфері охорони здоров'я.	В3.У1. Організовувати та проводити навчальні заняття та тренування для працівників з числа фахівців у сфері охорони здоров'я В3.У2. Готувати та проводити інформативні презентації.		
	Предмети і засоби праці: Законодавча та нормативно-правова база; нормативно-методична, навчальна та фахова література; спеціальна література, робочий зошит, посібники; засоби зв'язку; мережа Інтернет, оснащене робоче місце; комп'ютерна та оргтехніка; сучасне програмне забезпечення.				
Г. Діагностика та лікування судинних захворювань нервової системи	Г1. Здатність проводити первинну діагностику гострого мозкового інсульту	Г1.31. Особливості проведення первинного опитування щодо ознак інсульту з використанням відповідних інструментів	Г1.У1. Проводити оцінку щодо ознак інсульту з використанням відповідних інструментів (зокрема, FAST, BE-FAST, МОЗОК) Г1.У2. Проводити збір анамнезу з акцентом на час виникнення та час виявлення ознак ГМІ, супутню терапію та	Г1.К1. Взаємодіяти з колегами, адміністрацією ЗОЗ, пацієнтом, його юридичними представниками, родичами,	Г1.В1. Дотримуватись стандартів надання медичної допомоги Г1.В2. Дотримуватись

		Г1.32. Особливості збору анамнезу у пацієнтів із підозрою на ГМІ Г1.33. Особливості оцінки неврологічного статусу пацієнтів із підозрою на ГМІ внаслідок оклюзії великої судини головного мозку Г1.34. Особливості оцінки неврологічного статусу пацієнтів із підозрою на ГМІ Г1.35. Оцінка рівня свідомості у пацієнтів з підозрою на ГМІ Г1.36. Покази, протипокази та основи інтерпретації результатів нейровізуалізаційних методів дослідження пацієнтів із підозрою на ГМІ Г1.37. Перелік та послідовність дій при первинній діагностиці ГМІ відповідно до чинних галузевих стандартів та НПА	час останнього прийому лікарських засобів Г1.У3. Інтерпретувати дані стандартизованих інструментів для догоспітальної оцінки неврологічного статусу пацієнтів з підозрою на ГМІ внаслідок оклюзії великої судини головного мозку (зокрема, FAST-ED, RACE, МОЗОК2) Г1.У4. Використовувати стандартизовані шкали для оцінки неврологічного статусу пацієнтів з підозрою на ГМІ (наприклад, NIHSS) Г1.У5. Використовувати стандартизовані шкали для оцінки рівня свідомості пацієнтів з підозрою на ГМІ (зокрема, шкала ком Глазго, шкала FOUR) Г1.У6. Індивідуалізовано підходити до вибору методу нейровізуалізації (КТ/МРТ), візуалізації судин, перфузіографії головного мозку. Г1.У7. Швидко інтерпретувати дані нейровізуалізації пацієнтів з ГМІ, зокрема з використанням стандартизованих інструментів (зокрема, ASPECTS)	опікунами, представниками страхових компаній тощо. Г1.К2. Узгоджувати інтереси та позиції різних сторін. Г1.К3. Проводити консиліум та дискусії стосовно складних медичних випадків	правил етичних норм Г1.В3. Дотримуватись принципів та норм об'єктивності, неупередженості, відсутності корисливості та заангажованості, професійної етики, відповідності чинному законодавству при прийнятті кожного рішення.
--	--	--	---	--	--

	Г2. Здатність проводити базове лікування та вторинну профілактику ішемічного інсульту	Г2.31. Принципи призначення антитромботичної, антигіпертензивної та ліпідознижуючої терапії Г2.32. Принципи використання кристалоїдних, колоїдних розчинів, протинабрякових препаратів та інших парентеральних препаратів при лікуванні ГМІ Г2.33. Принципи проведення тромболітичної терапії II в межах «стандартного вікна» Г2.34. Показання до ендovasкулярного лікування ГМІ Г2.35. Показання для декомпресійної гемікраніектомії при ГМІ Г2.36. Методику профілактики ускладнень Г2.37. Лікування пацієнтів в інсультному блоці/центрі Г2.38. Методику проведення та інтерпретацію	Г2.У1. Призначати антитромботичної терапії відповідно до підтипу II Г2.У2. Призначати та коригувати антигіпертензивну терапію в різні періоди II Г2.У3. Призначати ліпідознижуючу терапію відповідно до підтипу II Г2.У4. Визначати показання та протипоказання до тромболітичної терапії, розраховувати дозу, дотримуватися правил введення тромболітичних препаратів, здійснювати моніторинг стану пацієнта під час і після тромболітичної терапії Г2.У5. Визначати показання, протипоказання до МТ, проводити моніторинг стану пацієнта під час та після МТ Г2.У6. Визначати показання, протипоказання до декомпресійної гемікраніектомії, застосовувати відповідні методи боротьби з набряком мозку Г2.У7. Корегувати глікемію, температуру тіла у пацієнтів з II. Г2.У8. Проводити профілактику пролежнів, тромботичних ускладнень, інфекцій. Г2.У9. Інтерпретувати результати оцінки функції		
--	---	---	--	--	--

		результатів УЗД при ГМІ Г2.39. Покази, протипокази та основи інтерпретації результатів нейровізуалізаційних методів дослідження Г2.310. Показання до хірургічних методів вторинної профілактики ІІ. Г2.311. Показання для лікування у В(А)ІТ Г2.312. Методику діагностики смерті мозку	ковтання та визначати показання до встановлення назогастрального зонда, гастростоми Г2.У10. Проводити моніторинг та корекцію вітальних функцій (АТ, температура тіла, ЧСС, SpO2, ЕКГ). Застосовувати принципи кисневої терапії. Дотримуватися принципів мобілізації пацієнтів. Г2.У11. Інтерпретувати результати УЗД судин голови та шиї Г2.У12. Визначати показання до повторної нейровізуалізації у пацієнтів з ІІ, зокрема після ТЛТ, МТ та швидко оцінювати результати з використанням стандартизованих інструментів (наприклад Гайдельберзька шкала оцінки геморагічних подій) Г2.У13. Визначати показання до стентування судин шиї та голови, до каротидної ендартеректомії Г2.У14. Визначати показання до переведення/первинного поступлення пацієнтів з ІІ у В(А)ІТ та до переведення з В(А)ІТ. Г2.У15. Проводити оцінку неврологічного статусу під час процедури діагностики смерті мозку відповідно до чинних НПА.		
--	--	---	---	--	--

	Г3. Здатність проводити базове лікування внутрішньомозкового крововиливу	Г3.31. Принципи застосування антигіпертензивної терапії Г3.32. Особливості перебігу та принципи лікування ВМК на фоні використання антитромботичних препаратів Г3.33. Показання для нейрохірургічного лікування Г3.34. Показання для ендovasкулярного лікування Г3.35. Принципи застосування парентеральної терапії Г3.36. Методику профілактики ускладнень Г3.37. Лікування пацієнтів в інсультному блоці/центрі Г3.38. Покази, протипокази та основи інтерпретації результатів нейровізуалізаційних методів дослідження Г3.39. Показання для лікування у В(А)ІТ.	Г3.У1. Призначати та корегувати антигіпертензивну терапію (парентеральну, пероральну) в різні періоди ВМК Г3.У2. Обирати та використовувати лікарські засоби зворотної дії для антитромботичної терапії при ВМК Г3.У3. Визначати показання до консультації нейрохірурга, використовувати стандартизовані шкали оцінки тяжкості та прогнозування ВМК Г3.У4. Визначати показання до консультації лікаря з ендovasкулярного лікування ВМК Г3.У5. Використовувати кристалоїдні, колоїдні розчини, протинабрякові препарати та інші парентеральні препарати. Г3.У6. Корегувати глікемію, контролювати гіпертермію у пацієнтів з ВМК. Г2.У8. Проводити профілактику пролежнів, тромботичних ускладнень, інфекцій. Г2.У9. Інтерпретувати результати оцінки функції ковтання та визначати показання до встановлення назогастрального зонда, гастростоми		
--	--	--	---	--	--

	Г3.310. Методику діагностики смерті мозку	Г3.У7. Проводити моніторинг та корекцію вітальних функцій (АТ, температура тіла, ЧСС, SpO2, ЕКГ). Застосовувати принципи кисневої терапії. Дотримуватися принципів мобілізації пацієнтів з ВМК. Г3.У8. Визначати показання для повторної нейровізуалізації пацієнтів з ВМК. Оцінювати результати Г3.У9. Визначати показання до переведення/госпіталізації пацієнтів з ВМК у В(А)ІТ та переведення з В(А)ІТ. Г3.У10. Проводити оцінку неврологічного статусу під час процедури діагностики смерті мозку відповідно до чинних НПА.		
Г4. Здатність проводити лікування субарахноїдального крововиливу	Г4.31. Принципи застосування антигіпертензивної терапії Г4.32. Особливості перебігу та принципи лікування САК на фоні використання антитромботичних препаратів Г4.33. Показання до нейрохірургічного лікування	Г4.У1. Призначати та коригувати антигіпертензивну терапію в різні періоди САК Г4.У2. Обирати та використання лікарських засобів зворотної дії для антитромботичної терапії при САК Г4.У3. Визначати показання для консультації нейрохірурга, використовувати стандартизовані шкали оцінки тяжкості та прогнозування САК (зокрема, шкала Hunt-Hess, WFNS).		

		Г4.34. Показання до ендovasкулярного лікування Г4.35. Принципи використання кристалоїдних, колоїдних розчинів, протинабрякових препаратів та інших парентеральних препаратів Г4.36. Принципи терапії вазоспазму Г4.37. Принципи профілактики ускладнень Г4.38. Принципи лікування пацієнтів в інсультному блоці/центрі Г4.39. Покази, протипокази та основи інтерпретації результатів нейровізуалізаційних методів дослідження Г4.310. Показання до лікування у В(А)ІТ. Г4.311. Методику діагностики смерті мозку	Г4.У4. Визначати показання до консультації лікаря з ендovasкулярного лікування САК, використовувати стандартизовані шкали оцінки тяжкості та прогнозування САК (зокрема, шкала Hunt-Hess, WFNS). Г4.У5. Використовувати кристалоїдні, колоїдні розчини, протинабрякові препарати та інші парентеральні препарати. Г4.У6. Проводити профілактику та лікування вазоспазму. Г4.У7. Використовувати стандартизовані шкали оцінки ризику та тяжкості вазоспазму при САК (зокрема модифікована шкала Фішера). Г4.У8. Призначати та інтерпретувати результати УЗД для моніторингу ступеня тяжкості вазоспазму (зокрема за індексом Ліндегарда) Г4.У9. Корегувати глікемію, контролювати гіпертермію у пацієнтів з САК. Г2.У8. Проводити профілактику пролежнів, тромботичних ускладнень, інфекцій. Г2.У9. Інтерпретувати результати оцінки функції ковтання та визначати показання до встановлення назогастрального зонда, гастростоми	
--	--	---	---	--

		Г4.У10. Проводити моніторинг та корекцію вітальних функцій (АТ, температура тіла, ЧСС, SpO2, ЕКГ). Застосовувати принципи кисневої терапії. Дотримуватися принципів мобілізації пацієнтів з САК. Г4.У11. Визначати показання до повторної нейровізуалізації пацієнтів з САК. Оцінювати результати та призначення повторної консультації нейрохірурга. Г4.У12. Визначати показання до переведення/госпіталізації пацієнтів з САК у В(А)ІТ та переведення з В(А)ІТ. Г4.У13. Проводити оцінку неврологічного статусу під час процедури діагностики смерті мозку відповідно до чинних НПА.		
	Г5. Здатність проводити лікування тромбозів церебральних венозних синусів	Г5.31. Принципи застосування антигіпертензивної терапії Г5.32. Принципи застосування антикоагулянтної терапії Г5.33. Показання для нейрохірургічного лікування.	Г5.У1. Призначати та коригувати антигіпертензивну терапію в різні періоди ТЦВС. Г5.У2. Обирати та застосовувати антикоагулянти при ТЦВС Г5.У3. Визначати показання до консультації нейрохірурга при ТЦВС. Г5.У4. Визначати показання до консультації лікаря з ендovasкулярного лікування ТЦВС.	

		Г5.34. Показання для ендovasкулярного лікування. Г5.35. Принципи використання кристалоїдних, колоїдних розчинів, протишкряжкових препаратів та інших парентеральних препаратів Г5.36. Принципи профілактики ускладнень Г5.37. Лікування пацієнтів в інсультному блоці/центрі. Г5.38. Показання, протипоказання та основи інтерпретації результатів нейровізуалізаційних методів дослідження. Г5.39. Показання до лікування у В(А)ІТ. Г5.310. Методика діагностики смерті мозку	Г5.У5. Використовувати кристалоїди, колоїдні розчини, протишкряжкові препарати та інші парентеральні препарати. Г5.У6. Корегувати глікемію, контролювати гіпертермію у пацієнтів з ТЦВС. Г2.У8. Проводити профілактику пролежнів, тромботичних ускладнень, інфекцій. Г2.У9. Інтерпретувати результати оцінки функції ковтання та визначати показання до встановлення назогастрального зонда, гастростоми Г5.У7. Проводити моніторинг та корекцію вітальних функцій (АТ, температура тіла, ЧСС, SpO2, ЕКГ). Застосовувати принципи кисневої терапії. Дотримуватися принципів мобілізації пацієнтів з ТЦВС. Г5.У8. Визначати показання до повторної нейровізуалізації пацієнтів з ТЦВС. Оцінювати результати Г5.У9. Визначати показання до переведення/госпіталізації пацієнтів з ТЦВС у В(А)ІТ та переведення з В(А)ІТ Г5.У10. Проводити оцінку неврологічного статусу під час процедури діагностики смерті мозку відповідно до чинних НПА		
--	--	--	---	--	--

	Г6. Здатність проводити лікування інших нетравматичних внутрішньочерепних крововиливів	Г6.31. Принципи застосування антигіпертензивної терапії Г6.32. Особливості перебігу та принципи лікування іВЧК на фоні застосування антитромботичних препаратів Г6.33. Показання до нейрохірургічного лікування Г6.34. Показання для ендovasкулярного лікування Г6.35. Принципи використання кристалоїдних, колоїдних розчинів, протинабрякових препаратів та інших парентеральних препаратів Г6.36. Принципи профілактики ускладнень Г6.37. Лікування пацієнтів в інсультному блоці/центрі Г6.38. Показання, протипоказання та основи інтерпретації результатів	Г6.У1. Призначати та корегувати антигіпертензивну терапію в різні періоди іВЧК Г6.У2. Обирати та застосовувати препарати зворотної дії для антитромботичної терапії при іВЧК Г6.У3. Визначати показання до консультації нейрохірурга при іВЧК. Г6.У4. Визначати показання до консультації лікаря з ендovasкулярного лікування іВЧК для виключення середньої менінгеальної артерії. Г6.У5. Використовувати кристалоїдні, колоїдні розчини, протинабрякові препарати та інші парентеральні препарати. Г6.У6. Корегувати глікемію, контролювати гіпертермію у пацієнтів з іВЧК. Г2.У8. Проводити профілактику пролежнів, тромботичних ускладнень, інфекцій. Г2.У9. Інтерпретувати результати оцінки функції ковтання та визначати показання до встановлення назогастрального зонда, гастростоми Г6.У7. Проводити моніторинг та корекцію вітальних функцій (АТ, температура тіла, ЧСС, SpO2, ЕКГ). Застосовувати		
--	--	--	--	--	--

	нейровізуалізаційних методів дослідження Г6.39. Показання до лікування у В(А)ІТ. Г6.310. Діагностика смерті мозку	принципи кисневої терапії. Дотримуватися принципів мобілізації пацієнтів з іВЧК. Г6.У8. Визначати показання для повторної нейровізуалізації пацієнтів з іВЧК. Оцінювати результати. Г6.У9. Визначати показання до переведення/госпіталізації пацієнтів з іВЧК у В(А)ІТ та переведення з В(А)ІТ. Г6.У10. Проводити оцінку неврологічного статусу під час процедури діагностики смерті мозку відповідно до чинних НПА.		
Г7. Здатність проводити діагностику та призначати лікування ТІА	Г7.31. Показання, протипоказання та основи інтерпретації результатів нейровізуалізаційних методів дослідження Г7.32. Оцінка ризиків повторних ТІА/інсульту у пацієнта з ТІА Г7.33. Принципи застосування антитромботичної терапії Г7.34. Принципи застосування антигіпертензивної терапії	Г7.У1. Визначати тип нейровізуалізації та візуалізації судин для пацієнтів з ТІА. Оцінювати результати. Г7.У2. Використовувати стандартизовані інструменти оцінки ризиків повторних ТІА/інсульту у пацієнта з ТІА (наприклад, ABCD2) Г7.У3. Призначати антитромботичну (моно-, подвійну антиагрегантну, антикоагулянтну) терапію відповідно до причини ТІА Г7.У4. Призначати та коригувати антигіпертензивну терапію при ТІА		

	Г7.35. Принципи застосування ліпідознижуючої терапії Г7.36. Додаткові методи обстеження, що необхідно провести пацієнту з ТІА Г7.37. Хірургічна вторинна профілактика ГМІ	Г7.У5. Призначати ліпідознижуючу терапію при ТІА Г7.У6. Призначати, за необхідності, додаткові методи обстеження при ТІА (наприклад, УЗДГ судин шиї, УЗД серця, проводити bubble-test, холтеровське моніторування ЕКГ, скринінг на тромбофілію, антифосфоліпідні антитіла). Інтерпретувати отримані результати. Г7.У7. Визначати необхідність хірургічної вторинної профілактики (наприклад, каротидної ендартеректомії, стентування судин, закриття вушка лівого передсердя, закриття відкритого овального вікна).		
Г8. Здатність проводити лікування пацієнтів з ішемічним інсультом в «розширеному вікні терапевтичних можливостей»	Г8.31. Нейровізуалізація в «розширеному вікні терапевтичних можливостей» пацієнтів з ІІ Г8.32. Реваскуляризаційні втручання в «розширеному вікні терапевтичних можливостей» у пацієнтів з ІІ.	Г8.У1. Визначати показання до розширеної нейровізуалізації (КТ-перфузіографія головного мозку, МРТ головного мозку). Швидка оцінка даних розширеної нейровізуалізації. Г8.У2. Визначати показання та проводити ТЛТ пацієнтам з ІІ в «розширеному вікні терапевтичних можливостей». Г8.У3. Визначати показання до МТ пацієнтам з ІІ в «розширеному вікні терапевтичних можливостей».		

	Г9.Здатність проводити ультразвукову доплерографію судин ший та транскраніальну доплерографію	Г9.31. Принципи проведення та інтерпретацію результатів ультразвукової доплерографії судин ший Г9.32. Принципи проведення та інтерпретацію результатів транскраніальної доплерографії	Г9.У1. Виконувати та оцінювати результати доплерографії судин ший у скринінговому режимі Г9.У2. Виконувати та оцінювати результати транскраніальної доплерографії у скринінговому режимі		
	Г10. Здатність проводити ендovasкулярне лікування інсульту (базова інтервенційна нейрорадіологія)	Г10.31. Методика проведення та інтерпретацію результатів цифрової субтракційної ангіографії Г10.32. Методика проведення ендovasкулярної (механічної) тромбектомії при ІІ Г10.33. Покази та методика виконання стентування сонних артерій Г10.34. Методика закриття аневризм при САК	Г10.У1. Виконувати цифрову субтракційну ангіографію за визначеними показаннями Г10.У2. Визначати показання та виконувати МТ пацієнтам з ІІ з використанням різних методик. Г10.У3. Проводити ургентне стентування пацієнтам з ІІ Г10.У4. Проводити емболізацію розірваних мозкових аневризм в ургентному порядку за показаннями		
	Г11. Здатність проводити діагностику та призначати	Г11.31. Класифікація хвороб дрібних судин головного мозку	Г11.У1. Застосовувати чинні міжнародні класифікації хвороб дрібних судин головного мозку (наприклад, оновлені		

	лікування хвороб дрібних судин головного мозку	Г11.32. Показання, протипоказання та основи інтерпретації результатів нейровізуалізаційних методів дослідження Г11.33. Лікування хвороб дрібних судин головного мозку	Бостонські критерії церебральної амілоїдної ангіопатії) Г11.У2. Обирати методи нейровізуалізації, зокрема послідовності МРТ головного мозку, для визначення типу хвороб дрібних судин головного мозку та інтерпретувати результати даної нейровізуалізації. Г11.У3. Призначати патогенетичне та симптоматичне лікування пацієнтам з різними типами хвороб дрібних судин головного мозку.		
	Г12. Здатність проводити діагностику та призначати лікування порушень спінального кровообігу	Г12.31. Класифікація порушень спінального кровообігу Г12.32. Показання, протипоказання та основи інтерпретації результатів нейровізуалізаційних методів дослідження Г12.33. Лікування порушень спінального кровообігу	Г12.У1. Застосовувати чинні міжнародні класифікації порушень спінального кровообігу Г12.У2. Обирати методи нейровізуалізації, зокрема послідовності МРТ спинного мозку, візуалізації судин спинного мозку для визначення причин порушень спінального кровообігу. Г12.У3. Призначати патогенетичне та симптоматичне лікування пацієнтам з порушеннями спінального кровообігу		

	Г13. Здатність до провадження освітньої, організаційної та наукової діяльності з питань діагностики та лікування судинних захворювань нервової системи	Г13.31. Основи методології клінічних досліджень Г13.32. Принципи розробки, аналізу, адаптації, впровадження клінічних настанов та галузевих стандартів медичної та реабілітаційної допомоги пацієнтам з ГМІ відповідно до засад доказової медицини Г13.33. Організація медичної допомоги пацієнтам із судинними захворюваннями нервової системи	Г13.У1. Проводити освітні заходи для лікарів та пацієнтів Г13.У2. Аналізувати якість надання медичної допомоги Г13.У3. Формувати нові рекомендації, дотримуючись принципів доказової медицини у клінічній практиці Г13.У4. Виконувати обов'язки членів (делегатів) керівних комітетів та експертних груп МОЗ України, Національної служби здоров'я України, Державного експертного центру, ДП «Медичні закупівлі України», інших державних структур, в тому числі інших держав, міжнародних професійних спільнот з питань судинної патології нервової системи		
	Предмети і засоби праці: Законодавча та нормативно-правова база; нормативно-методична та фахова література; посібники; стандартизовані діагностичні шкали; оргтехніка; засоби зв'язку; мережа Інтернет; письмовий стіл; стілець; шафа для літератури; канцелярське приладдя; халат медичний; засоби індивідуального захисту; мийні та дезінфекційні засоби; неврологічний молоточок, камертон 128 Гц.				
Д. Діагностика та лікування больових синдромів при патології нервової системи та захворювань периферичної нервової системи	Д1. Здатність проводити діагностику та призначати лікування пацієнтів з гострим болем у спині	Д1.31. Основні етіологічні фактори та механізми формування гострого болю в спині Д1.32. Методика проведення клінічного обстеження пацієнта з гострим болем у	Д1.У1. Проводити клінічний та неврологічний огляд пацієнта з гострим болем в спині Д1.У2. Призначати та оцінювати результати додаткових методів дослідження Д1.У3. Призначати та оцінювати ефективність	Д1.К1. Взаємодіяти з колегами, адміністрацією ЗОЗ, пацієнтом, його юридичними представниками, родичами, опікунами,	Д1.В1. Дотримуватись стандартів надання медичної допомоги Д1.В2. Дотримуватись

не аутоімунної природи		спині та призначення додаткових методів дослідження Д1.33. Підходи до лікування пацієнтів з гострим болем у спині відповідно до клінічних настанов Д1.34. “Червоні прапорці” при гострому болю у спині	лікування хворих з гострим болем в спині відповідно до галузевих стандартів	представниками страхових компаній тощо.	правил етичних норм Д1.В3. Дотримуватись принципів та норм об’єктивності, неупередженості, відсутності корисливості та заангажованості, професійної етики, відповідності чинному законодавству при прийнятті кожного рішення.
	Д2. Здатність проводити діагностику та призначати лікування пацієнтів з хронічним болем в спині	Д2.31. Основні етіологічні фактори та механізми формування хронічного болю у спині Д2.32. Методику проведення клінічного обстеження пацієнта з хронічним болем у спині та призначення додаткових методів дослідження Д2.33. Підходи до лікування пацієнтів з хронічним болем у спині відповідно до клінічних настанов Д2.34. Фактори хронізації болю та психосоціальні чинники	Д2.У1. Проводити неврологічний огляд пацієнта з хронічним болем в спині Д2.У2. Призначати та оцінювати результати додаткових методів дослідження Д2.У3. Призначати лікування хронічного болю в спині та організовувати мультидисциплінарне ведення пацієнта	Д1.К2. Узгоджувати інтереси та позиції різних сторін. Д1.К3. Проводити консиліум та дискусії стосовно складних медичних випадків	

	Д3. Здатність проводити діагностику та призначати лікування мігрені та головного болю напруженого типу	Д3.31. Основні патофізіологічні механізми розвитку мігрені та головного болю напруженого типу Д3.32. Критерії встановлення діагнозу мігрені та головного болю напруженого типу Д3.33. Основні принципи лікування нападів мігрені та головного болю напруженого типу Д3.34. Основні принципи призначення профілактичного лікування мігрені та головного болю напруженого типу	Д3.У1. Встановлювати діагноз пацієнтам з мігренню та головним болем напруженого типу Д3.У2. Проводити диференційну діагностику первинного та вторинного головного болю Д3.У3. Призначати та контролювати ефективність лікування мігрені та головного болю напруженого типу		
	Д4. Здатність проводити діагностику та призначати лікування пацієнтів з рідкісними формами первинного головного болю	Д4.31. Основні патофізіологічні механізми розвитку рідкісних форм первинного головного болю Д4.32. Критерії діагнозу рідкісних форм первинного головного болю Д4.33. Основні принципи лікування нападів рідкісних	Д4.У1. Встановлювати діагноз пацієнтам з атиповими нападами головного болю Д4.У2. Проводити диференційну діагностику первинного та вторинного головного болю Д4.У3. Призначати та контролювати ефективність лікування рідкісних форм первинного головного болю		

	форм первинного головного болю Д4.34. Основні принципи призначення профілактичного лікування рідкісних форм первинного головного болю			
Д5. Здатність проводити діагностику та призначати лікування пацієнтів з посттравматичним головним болем та головним болем, пов'язаним з надмірним вживанням знеболюючих та протимігренозних лікарських засобів	Д5.31. Основні патофізіологічні механізми розвитку посттравматичного головного болю Д5.32. Основні патофізіологічні механізми розвитку головного болю, пов'язаного з надмірним вживанням знеболюючих та протимігренозних лікарських засобів Д5.33. Критерії встановлення діагнозу посттравматичного головного болю Д5.34. Критерії встановлення діагнозу головного болю пов'язаного з надмірним вживанням знеболюючих та	Д5.У1. Проводити діагностику пацієнтів з посттравматичним та головним болем, пов'язаним з надмірним вживанням знеболюючих та протимігренозних лікарських засобів Д5.У2. Проводити диференційну діагностику первинного та вторинного головного болю Д5.У3. Призначити та контролювати ефективність лікування посттравматичного головного болю та головного болю, пов'язаного з надмірним вживанням знеболюючих та протимігренозних лікарських засобів		

	протимігренозних лікарських засобів Д5.35. Основні принципи лікування пацієнтів з посттравматичним та головним болем, пов'язаним з надмірним вживанням знеболюючих та протимігренозних лікарських засобів			
Д6. Здатність проводити діагностику та призначати лікування пацієнтів з нейропатичним больовим синдромом	Д6.31. Патофізіологію формування центрального та периферичного нейропатичного больового синдрому Д6.33. Клінічну характеристику та шкальну оцінку нейропатичного больового синдрому Д6.34. Основні принципи лікування нейропатичного больового синдрому (фармакологічні та немедикаментозні)	Д6.У1. Проводити дообстеження пацієнтів з нейропатичним больовим синдромом Д6.У2. Оцінювати вираженість та характер нейропатичного больового синдрому Д6.У3. Призначати та аконтролювати ефективність лікування нейропатичного больового синдрому		
Д7. Здатність проводити діагностику та призначати лікування	Д7.31. Класифікація захворювань периферичної нервової системи (мононейропатії,	Д7.У1. Проводити клінічну діагностику уражень периферичної нервової системи		

	захворювань периферичної нервової системи не аутоімунної природи	полінейропатії, радикулопатії, плексопатії) Д7.32. Основні етіологічні фактори (метаболічні, токсичні, компресійні, травматичні) Д7.33. Клінічні прояви та синдромологія ураження периферичних нервів Д7.34. Показання до інструментальних методів обстеження (ЕНМГ, УЗД нервів, МРТ) Д7.35. Принципи лікування (етіотропного, патогенетичного, симптоматичного)	Д7.У2. Визначати рівень ураження нервової системи (нерв, спинномозковий корінець, нерве сплетення) Д7.У3. Інтерпретувати результати ЕНМГ та інших методів обстеження Д7.У4. Призначати лікування Д7.У5. Планувати реабілітаційні заходи		
	Д8. Здатність до провадження освітньої, організаційної та наукової діяльності з питань патології нервової системи та захворювань периферичної нервової системи не аутоімунної природи	Г13.31. Основи методології клінічних досліджень Д8.31. Принципи доказової медицини Д8.32. Організація медичної допомоги пацієнтам із больовими синдромами пов'язаними із	Г13.У1. Проводити освітні заходи для лікарів та пацієнтів Г13.У2. Аналізувати якість надання медичної допомоги Г13.У3. Формувати нові рекомендації, дотримуючись принципів доказової медицини у клінічній практиці		

		захворюваннями нервової системи			
	Предмети і засоби праці: Законодавча та нормативно-правова база; нормативно-методична та фахова література; посібники; стандартизовані діагностичні шкали; оргтехніка; засоби зв'язку; мережа Інтернет; письмовий стіл; стілець; шафа для літератури; канцелярське приладдя; халат медичний; засоби індивідуального захисту; мийні та дезінфекційні засоби; неврологічний молоточок, камертон 128 Гц.				
Е. Діагностика та лікування демієлінізуючих захворювань центральної нервової системи	Е1. Здатність проводити діагностику згідно сучасних рекомендацій та призначати симптоматичне і протирецидивне лікування хворим на розсіяний склероз	Е1.31. Парадигма етіології та патогенезу розсіяного склерозу. Сучасні критерії діагностики розсіяного склерозу. Е1.32. Роль МРТ-критеріїв, дослідження спинномозкової рідини в діагностиці розсіяного склерозу Е1.33. Клінічні фенотипи РС, клінічні та радіологічні критерії активності та прогресування РС Е1.34. Принципи лікування загострення РС Е1.35. Симптоматичне лікування (спастичність, біль, втома, тазові розлади, когнітивні порушення,	Е1.У1. Проводити діагностику та диференційну діагностику РС Е1.У2. Інтерпретувати дані МРТ та зміни спинномозкової рідини Е1.У3. Оцінювати стан пацієнта за функціональними шкалами (EDSS, MSFC) Е1.У4. Визначати активність і прогресування захворювання	Е1.К1. Взаємодіяти з колегами, адміністрацією ЗОЗ, пацієнтом, його юридичними представниками, родичами, опікунами, представниками страхових компаній тощо. Е1.К2. Узгоджувати інтереси та позиції різних сторін. Е1.К3. Проводити консилиум та дискусії стосовно складних медичних випадків	Е1.В1. Дотримуватись стандартів надання медичної допомоги Е1.В2. Дотримуватись правил етичних норм Е1.В3. Дотримуватись принципів та норм об'єктивності, неупередженості, відсутності корисливості та заангажованості, професійної етики, відповідності чинному законодавству при прийнятті кожного рішення

		епілептичні напади, сексуальна дисфункція тощо)		
	Е2. Здатність призначати персоніфіковану хворобо-модифікуючу терапію при розсіяному склерозі з урахуванням сучасної терапевтичної парадигми	Е2.31. Класи ефективності хворобо-модифікуючої терапії Е2.32. Стратегії лікування хворобо-модифікуючими медикаментозними засобами: ескалаційна та індукційна терапія Е2.33. Критерії вибору хворобо-модифікуючої терапії (вік, стать, клінічна та радіологічна активність захворювання, прогноз, коморбідність, репродуктивні плани) Е2.34. Поняття NEDA, PIRA, RAW та їх роль у контролі захворювання та виборі медикаментозної тактики Е2.35. Принципи моніторингу ефективності хворобо-	Е2.У1. Обирати стартову терапію відповідно до ризик-стратифікації пацієнта з урахуванням профілю пацієнта Е2.У2. Реалізовувати ескалаційну або індукційну стратегію лікування Е2.У3. Оцінювати ефективність лікування за концепцією NEDA та іншими критеріями Е2.У4. Своєчасно змінювати терапію при ознаках неефективності або прогресування Е2.У5. Контролювати безпеку лікування (лабораторний та клінічний моніторинг)	

	модифікуючої терапії (клінічні, радіологічні, лабораторні біомаркери) Е2.36. Профілі безпеки препаратів (інфекційні ризики, аутоімунні ускладнення, онкоризики, PML) Е2.37. Принципи переключення терапії, горизонтальні та вертикальні переходи			
Е3. Здатність проводити діагностику та призначати лікування пацієнтам із спектром оптикомієліт-асоційованих розладів та анти - MOG патології (NMOSD, MOGAD)	Е3.31. Сучасні діагностичні критерії NMOSD та MOGAD Е3.32. Клінічні особливості (оптичний неврит, мієліт, синдром area postrema, церебральні прояви) Е3.33. Диференційна діагностика з РС та іншими захворюваннями ЦНС Е3.34. Принципи лікування загострень і прогресування Е3.35. Принципи профілактики рецидивів	Е3.У1. Проводити диференційну діагностику NMOSD, MOGAD та РС Е3.У2. Призначати патогенетичну терапію		

	(імуносупресія, таргетна терапія) E3.36. Моніторинг застосування ХМТ при РС, NMOSD, MOGAD			
E4. Здатність здійснювати довготривале ведення пацієнтів із демієлінізуючими захворюваннями ЦНС	E4.31. Принципи довготривалого моніторингу (клінічний, МРТ, біомаркери) E4.32. Прогностичні фактори перебігу і прогресування захворювання E4.33. Коморбідність при демієлінізуючих захворюваннях E4.34. Вплив терапії на якість життя та функціональний статус E4.35. Питання вакцинації, інфекційної безпеки, планування вагітності	E4.Y1. Планувати індивідуальну програму спостереження E4.Y2. Оцінювати якість життя та функціональний стан пацієнта E4.Y3. Виявляти прогресування (включаючи PIRA) E4.Y4. Приймати рішення щодо довготривалої стратегії лікування		
E5. Здатність застосовувати мультидисциплінарний та реабілітаційний підхід при лікуванні пацієнтів із демієлінізуючими	E5.31. Принципи нейрореабілітації при РС, MOGAD та NMOSD E5.32. Оцінка функціональних обмежень та інвалідизації E5.33. Роль	E5.Y1. Формувати індивідуальний план реабілітації E5.Y2. Використовувати шкали оцінки функціонального стану E5.Y3. Координувати міждисциплінарну взаємодію		

	захворюваннями ЦНС	мультидисциплінарної команди			
	Е6. Здатність до провадження освітньої, організаційної та наукової діяльності з питань демієлінізуючих захворювань центральної нервової системи	Г13.31. Основи методології клінічних досліджень Д8.31. Принципи доказової медицини Е6.31. Організація медичної допомоги пацієнтам із демієлінізуючими захворюваннями нервової системи	Г13.У1. Проводити освітні заходи для лікарів та пацієнтів Г13.У2. Аналізувати якість надання медичної допомоги Г13.У3. Формувати нові рекомендації, дотримуючись принципів доказової медицини у клінічній практиці		
	Предмети і засоби праці: Законодавча та нормативно-правова база; нормативно-методична та фахова література; посібники; стандартизовані діагностичні шкали; оргтехніка; засоби зв'язку; мережа Інтернет; письмовий стіл; стілець; шафа для літератури; канцелярське приладдя; халат медичний; засоби індивідуального захисту; мийні та дезінфекційні засоби; неврологічний молоточок, камертон 128 Гц.				
Ж. Діагностика та лікування запальних, аутоімунних захворювань нервової системи, м'язів та нервово-м'язових з'єднань та паранеопластичних уражень нервової системи	Ж1. Здатність здійснювати синдромологічну та нозологічну діагностику запальних, аутоімунних та паранеопластичних уражень нервової системи, нервово-м'язових з'єднань, м'язів	Ж1.31. Класифікація основних нозологічних форм: аутоімунні енцефаліти, первинний церебральний ангіїт, ГЗДП, ХЗДП, міастенія гравіс, запальні міозити, паранеопластичні ураження нервової системи, в т.ч. енцефаліти Ж1.32. Клінічні прояви та семіотика	Ж1.У1. Збирати анамнез, включаючи дані про інфекційні, аутоімунні та онкологічні захворювання Ж1.У2. Проводити клінічне та неврологічне обстеження пацієнта Ж1.У3. Визначати провідний клінічний синдром та формулювати попередній клінічний діагноз Ж1.У4. Проводити диференційну діагностику запальних, аутоімунних та паранеопластичних уражень	Ж1.К1. Взаємодіяти з колегами, адміністрацією ЗОЗ, пацієнтом, його юридичними представниками, родичами, опікунами, представниками страхових компаній тощо. Ж1.К2. Узгоджувати інтереси та	Ж1.В1. Дотримуватись стандартів надання медичної допомоги Ж1.В2. Дотримуватись правил етичних норм Ж1.В3. Дотримуватись принципів та норм об'єктивності,

	основних захворювань Ж1.33. Диференційно-діагностичні ознаки запальних, інфекційних, судинних, дегенеративних та паранеопластичних уражень Ж1.34. Принципи формулювання клінічного діагнозу	нервової системи, нервово-м'язових з'єднань та м'язів	позиції різних сторін. Ж1.К3. Проводити консилиум та дискусії стосовно складних медичних випадків	неупередженості, відсутності корисливості та заангажованості, професійної етики, відповідності чинному законодавству при прийнятті кожного рішення.
Ж2. Здатність проводити комплексну діагностику запальних, аутоімунних та паранеопластичних уражень нервової системи, нервово-м'язових з'єднань, м'язів	Ж2.31. Показання до проведення додаткових методів обстеження Ж2.32. Лабораторна та імунологічна діагностика Ж2.33. Клініко-параклінічні кореляції Ж2.34. Принципи формулювання клінічного діагнозу	Ж2.У1. Формувати план обстеження Ж2.У2. Інтерпретувати результати інструментальних та лабораторних методів обстеження Ж2.У3. Формулювати клінічний діагноз		
Ж3. Здатність здійснювати лікування запальних, аутоімунних та паранеопластичних уражень нервової системи, нервово-	Ж3.31. Основні принципи імунотерапії Ж3.32. Вибір терапії залежно від нозології Ж3.33. Ускладнення перебігу	Ж3.У1. Призначати імунотерапію Ж3.У2. Оцінювати ефективність і безпеку лікування Ж3.У3. Коригувати терапію при неефективності, розвитку		

м'язових з'єднань, м'язів	захворювання та терапії; їх корекція, включаючи невідкладні стани Ж3.34. Персоналізований підхід до лікування	побічних ефектів або зміні клінічного стану пацієнта		
Ж4. Здатність здійснювати довготривале ведення пацієнтів із запальними, аутоімуними та паранеопластичними ураженнями нервової системи, нервово-м'язових з'єднань і м'язів	Ж4.31. Основні ускладнення та коморбідні стани Ж4.32. Вплив терапії на якість життя Ж4.33. Принципи динамічного спостереження Ж4.34. Профілактика рецидивів	Ж4.У1. Виявляти та оцінювати коморбідні стани Ж4.У2. Оцінювати якість життя пацієнтів Ж4.У3. Планувати динамічне спостереження Ж4.У4. Оцінювати ефективність терапії та своєчасно виявляти рецидиви Ж4.У5. Приймати обґрунтовані клінічні рішення щодо корекції терапії		
Ж5. Здатність здійснювати супровід пацієнтів із запальними, аутоімуними та паранеопластичними ураженнями нервової системи, нервово-м'язових з'єднань і м'язів у відновному періоді та реабілітаційне планування	Ж5.31. Принципи нейрореабілітації при запальних та аутоімуних захворюваннях Ж5.32. Оцінка функціональних порушень та обмежень життєдіяльності Ж5.33. Функціональні порушення та їх вплив на	Ж5.У1. Використовувати шкали оцінки моторних, когнітивних та функціональних порушень Ж5.У2. Формувати індивідуалізовані реабілітаційні рекомендації Ж5.У3. Координувати міждисциплінарну взаємодію (фізична терапія, ерготерапія, логопедія)		

		життєдіяльність пацієнтів			
	Ж6. Здатність до провадження освітньої, організаційної та наукової діяльності з питань запальних, аутоімунних захворювань нервової системи, м'язів та нервово-м'язових з'єднань та паранеопластичних уражень нервової системи	Г13.31. Основи методології клінічних досліджень Д8.31. Принципи доказової медицини Ж6.31. Організація медичної допомоги пацієнтам із запальними та аутоімунними захворюваннями	Г13.У1. Проводити освітні заходи для лікарів та пацієнтів Г13.У2. Аналізувати якість надання медичної допомоги Г13.У3. Формувати нові рекомендації, дотримуючись принципів доказової медицини у клінічній практиці		
	Предмети і засоби праці: Законодавча та нормативно-правова база; нормативно-методична та фахова література; посібники; стандартизовані діагностичні шкали; оргтехніка; засоби зв'язку; мережа Інтернет; письмовий стіл; стілець; шафа для літератури; канцелярське приладдя; халат медичний; засоби індивідуального захисту; мийні та дезінфекційні засоби; неврологічний молоточок, камертон 128 Гц.				
И. Діагностика та лікування пацієнтів нейрокритичної медицини та з нейротравмою	И1. Здатність проводити первинну та повторну неврологічну оцінку критично хворих	И1.31. Основи нейроанатомії, нейрофізіології И1.32 Шкали оцінки свідомості та делірію И1.33. Основи патофізіології гострих порушень свідомості	И1.У1. Виконувати швидко та розширену неврологічну оцінку у В(А)ІТ И1.У2. Інтерпретувати зміни свідомості, моторики, поведінки И1.У3. Визначати неврологічні «червоні прапорці»	И1.К1. Взаємодіяти з колегами, адміністрацією ЗОЗ, пацієнтом, його юридичними представниками, родичами, опікунами, представниками страхових компаній тощо. И1.К2. Узгоджувати	И1.В1. Дотримуватись стандартів надання медичної допомоги И1.В2. Дотримуватись правил етичних норм И1.В3. Дотримуватись принципів та норм
	И2. Здатність здійснювати нейромоніторинг та інтерпретацію даних	И2.31. Принципи інвазивного та неінвазивного нейромоніторингу	И2.У1. Читати тренди моніторингу церебрального перфузійного/внутрішньочерепного тиску		

	И2.32. ЕЕГ-паттерн при критичних станах И2.33. Механізми вторинного ушкодження мозку	И2.У2. Інтерпретувати ЕЕГ у критично хворих И2.У3. Використовувати мультимодальні дані	інтереси та позиції різних сторін. И1.К3. Проводити консилиум та дискусії стосовно складних медичних випадків	об'єктивності, неупередженості, відсутності корисливості та заангажованості, професійної етики, відповідності чинному законодавству при прийнятті кожного рішення.
И3. Здатність до ведення гострих неврологічних ускладнень у В(А)ІТ	И3.31. Протоколи лікування епістатусу И3.32. Гострі інсульти у В(А)ІТ И3.33. Інфекційні ураження ЦНС	И3.У1. Призначати протисудомну терапію И3.У2. Лікування пацієнтів з гострим інсультом у В(А)ІТ И3.У3. Виявляти та лікувати нейроінфекції		
И4. Здатність проводити нейропротекцію та інтенсивну терапію при мозковому ураженні	И4.31. Принципи нейропротекції И4.32. Взаємодія системної інтенсивної терапії з мозковою перфузією И4.33. Фармакологія седації та аналгезії	И4.У1. Вибирати стратегії нейропротекції И4.У2. Визначати показання до осмотичної терапії И4.У3. Оцінювати ризики седації		
И5. Здатність проводити прогностичну оцінку пацієнтів В(А)ІТ	И5.31. Прогностичні моделі за валідованими та адаптованими шкалами И5.32. Біомаркери ураження мозку И5.33. Етичні принципи прогнозування	И5.У1. Використовувати валідовані прогностичні інструменти И5.У2. Проводити мультимодальну оцінку стану пацієнта И5.У3. Комунікувати з родиною щодо прогнозу		

	И6. Здатність здійснювати менеджмент пацієнтів з нейротравмою	И6.31. Класифікації черепно-мозкової та спінальної травми И6.32. Протоколи “Brain Trauma Foundation” И6.33. Нейрохірургічні показання	И6.У1. Виконувати первинний огляд пацієнта з травмою И6.У2. Виявляти мас-ефект, дифузне аксональне ураження, гідроцефалію И6.У3. Проводити менеджмент пацієнтів із гострою черепно-мозковою та спінальною травмою		
	И7. Здатність здійснювати супровід пацієнта з нейротравмою в післягострий період та реабілітаційне планування	И7.31. Принципи нейрореабілітації И7.32. Міжнародна класифікація функціонування И7.33. Післягострі ускладнення черепно-мозкової травми та інсульту	И7.У1. Здійснювати оцінювання за шкалами для когнітивної та моторної функції И7.У2. Формувати реабілітаційні рекомендації И7.У3. Координувати міждисциплінарну взаємодію		
	И8. Здатність до провадження освітньої, організаційної та наукової діяльності з питань нейрокритичної медицини та нейротравми	Г13.31. Основи методології клінічних досліджень Д8.31. Принципи доказової медицини И8.31. Організація медичної допомоги пацієнтам нейрокритичної медицини та з нейротравмою	И8.У1. Проводити тренінги Г13.У2. Аналізувати якість надання медичної допомоги И8.У2. Використовувати положення доказової медицини		
	Предмети і засоби праці: Законодавча та нормативно-правова база; нормативно-методична та фахова література; посібники; стандартизовані діагностичні шкали; оргтехніка; засоби зв’язку; мережа Інтернет; письмовий стіл; стілець;				

	шафа для літератури; канцелярське приладдя; халат медичний; засоби індивідуального захисту; мийні та дезінфекційні засоби; неврологічний молоточок, камертон 128 Гц.				
К. Діагностика та лікування рухових розладів	К1. Здатність здійснювати синдромологічну діагностику рухових розладів	К1.31. Класифікація основних синдромів рухових розладів К1.32. Методики оцінки основних синдромів рухових розладів К1.33. Основні стандартизовані шкали та інструменти оцінки стану пацієнта з руховими розладами	К1.У1. Оцінювати неврологічний статус пацієнтів з руховими розладами К1.У2. Проводити диференційну діагностику основних синдромів рухових розладів К1.У3. Використовувати стандартизовані шкали	К1.К1. Взаємодіяти з колегами, адміністрацією ЗОЗ, пацієнтом, його юридичними представниками, родичами, опікунами, представниками страхових компаній тощо. К1.К2. Узгоджувати інтереси та позиції різних сторін. К1.К3. Проводити консилиум та дискусії стосовно складних медичних випадків	К1.В1. Дотримуватись стандартів надання медичної допомоги К1.В2. Дотримуватись правил етичних норм К1.В3. Дотримуватись принципів та норм об'єктивності, неупередженості, відсутності корисливості та заангажованості, професійної етики, відповідності чинному законодавству при прийнятті кожного рішення.
	К2. Здатність проводити діагностику та призначити лікування пацієнтам з хворобою Паркінсона	К2.31. Критерії діагнозу хвороби Паркінсона К2.32. Алгоритм клінічного обстеження пацієнта К2.33. Основні групи лікарських засобів для лікування хвороби Паркінсона, показання та критерії для їх призначення К2.34. Класифікація ускладнень леводопа-асоційованої терапії	К2.У1. Оцінювати клінічні прояви хвороби Паркінсона з використанням стандартизованих шкал К2.У2. Призначити та інтерпретувати результати додаткових методів дослідження при хворобі Паркінсона К2.У3. Формувати індивідуалізовану медикаментозну терапію залежно від стадії захворювання, віку пацієнта та клінічного фенотипу		

	К3. Здатність надавати допомогу пацієнтам з ускладненнями при хворобі Паркінсона	К3.31. Клінічні особливості перебігу хвороби Паркінсона на розвинутих та пізніх стадіях хвороби Паркінсона К3.32. Показання та протипоказання до інвазивних методів лікування ускладнень при хворобі Паркінсона К3.33. Принципи ведення пацієнтів із дисфагією, ризиком аспірації та порушеннями мобільності К3.34. Паліативні підходи до ведення пацієнтів із хворобою Паркінсона	К3.У1. Оцінювати стан пацієнта на розвинутих та пізніх стадіях хвороби Паркінсона К3.У2. Формувати індивідуалізований план лікування з урахуванням ускладнень захворювання та терапії К3.У3. Визначати показання до інвазивних методів лікування та скеровувати пацієнтів до спеціалізованих центрів К3.У4. Коригувати складні моторні та немоторні ускладнення К3.У5. Організовувати мультидисциплінарне ведення пацієнта (реабілітація, логопедія, нутритивна підтримка)		
	К4. Здатність надавати допомогу пацієнтам з атипovими формами синдрому паркінсонізму	К4.31. Критерії діагностики атипovих форм синдрому паркінсонізму К4.32. Основні підходи до лікування атипovих форм паркінсонізму К4.33. Клінічні ознаки, що свідчать на користь атипovого паркінсонізму	К4.У1. Проводити диференційну діагностику атипovих синдромів паркінсонізму К4.У2. Формувати план лікування пацієнтів з атипovими формами паркінсонізму		

	К5. Здатність надавати допомогу пацієнтам з гіперкінезами	К5.31. Сучасна класифікація гіперкінезів К5.32. Основні підходи до медикаментозного та інвазивного лікування гіперкінезів	К5.У1. Проводити диференційну діагностику гіперкінезів К5.У2. Формувати план лікування гіперкінезів		
	К6. Здатність надавати допомогу пацієнтам з тремором	К6.31. Сучасна класифікація тремору К6.32. Основні підходи до медикаментозного та інвазивного лікування тремору	К6.У1. Проводити диференційну діагностику тремору К6.У2. Формувати план лікування тремору К6.У3. Розмежовувати тремор за клінічним типом: есенціальний, паркінсонічний, дистонічний та функціональний тремор		
	К7. Здатність надавати допомогу пацієнтам з рідкісними формами рухових розладів	К7.31. Семіотика рідкісних форм рухових розладів К7.32. Принципи лікування пацієнтів з рідкісними руховими розладами	К7.У1. Проводити диференційну діагностику рідкісних форм рухових розладів К7.У2. Інтерпретувати результати генетичних та інших спеціалізованих досліджень К7.У3. Формувати план лікування рідкісних форм рухових розладів К7.У4. Консультувати лікарів-неврологів та лікарів інших спеціальностей щодо ведення пацієнтів із рідкісними формами рухових розладів		

	К8. Здатність до провадження освітньої, організаційної та наукової діяльності з питань рухових розладів	Г13.31. Основи методології клінічних досліджень Д8.31. Принципи доказової медицини К8.31. Організація медичної допомоги пацієнтам із руховими розладами	И8.У1. Проводити тренінги Г13.У2. Аналізувати якість надання медичної допомоги И8.У2. Використовувати положення доказової медицини		
	Предмети і засоби праці: Законодавча та нормативно-правова база; нормативно-методична та фахова література; посібники; стандартизовані діагностичні шкали; оргтехніка; засоби зв'язку; мережа Інтернет; письмовий стіл; стілець; шафа для літератури; канцелярське приладдя; халат медичний; засоби індивідуального захисту; мийні та дезінфекційні засоби; неврологічний молоточок, камертон 128 Гц.				
Л. Діагностика та лікування епілепсії та інших пароксизмальних станів	Л1. Здатність здійснювати синдромологічну діагностику епілептичних нападів	Л1.31. Класифікацію епілептичних нападів (ЕН) та їх типів Л1.32. Клінічну семіотику різних типів ЕН Л1.33. Диференційно-діагностичні ознаки епілептичних та неепілептичних нападів Л1.34. Міжнародна класифікація епілепсій та визначення епілептичних синдромів	Л1.У1. Визначити тип ЕН на підставі клінічних даних Л1.У2. Збирати анамнез (включаючи свідчення очевидців) Л1.У3. Оцінити неврологічний статус пацієнта Л1.У4. Проводити диференційну діагностику пароксизмальних станів	Л1.К1. Взаємодіяти з колегами, адміністрацією ЗОЗ, пацієнтом, його юридичними представниками, родичами, опікунами, представниками страхових компаній тощо. Л1.К2. Узгоджувати інтереси та позиції різних сторін.	Л1.В1. Дотримуватись стандартів надання медичної допомоги Л1.В2. Дотримуватись правил етичних норм Л1.В3. Дотримуватись принципів та норм об'єктивності, неупередженості, відсутності корисливості та заангажованості,

	Л2. Здатність проводити діагностику епілепсії	Л2.31. Критерії встановлення діагнозу епілепсії Л2.32. Клінічні особливості епілепсії залежно від етіології (генетична, структурна, інфекційна, метаболічна, імунна, невідомої етіології) Л2.33. Показання до проведення ЕЕГ, відео-ЕЕГ моніторингу, нейровізуалізації (МРТ/КТ головного мозку) та лабораторної діагностики Л2.34. Електро-клінічні кореляції ЕН (ЕЕГ-патерни) Л2.35. Принципи формулювання клінічного діагнозу	Л2.У1. Формувати план обстеження Л2.У2. Інтерпретувати результати ЕЕГ, нейровізуалізації та лабораторних досліджень Л2.У3. Сформулювати клінічний діагноз	Л1.К3. Проводити консилиум та дискусії стосовно складних медичних випадків	професійної етики, відповідності чинному законодавству при прийнятті кожного рішення.
	Л3. Здатність здійснювати лікування епілепсії	Л3.31. Основні групи протиепілептичних препаратів, механізми їх дії та побічні ефекти Л3.32. Принципи початку терапії, вибору препарату	Л3.У1. Призначати персоналізовану терапію Л3.У2. Оцінювати ефективність лікування та безпеку Л3.У3. Коригувати терапію при неефективності або побічних ефектах		

	залежно від типу нападів та етіології Л3.33. Ускладнення терапії протиепілептичними препаратами Л3.34. Показання до хірургічного лікування			
Л4. Здатність надавати допомогу при невідкладних станах пов'язаних з епілепсією	Л4.31. Клінічні прояви епілептичного статусу Л4.32. Алгоритми невідкладної допомоги при епілептичному статусі Л4.33. Принципи інтенсивної терапії ведення пацієнтів у відділенні інтенсивної терапії	Л4.У1. Розпізнати епілептичний статус Л4.У2. Надати невідкладну допомогу при епілептичному статусі		
Л5. Здатність здійснювати довготривале ведення пацієнтів з епілепсією з урахуванням якості життя та коморбідних станів	Л5.31. Основні когнітивні, психічні та соціальні порушення, асоційовані з епілепсією Л5.32. Вплив протиепілептичних препаратів на якість життя пацієнтів Л5.33. Принципи організації тривалого	Л5.У1. Виявляти та оцінювати когнітивні, психічні та соціальні коморбідні стани Л5.У2. Проводити оцінку якості життя пацієнтів із застосуванням валідних шкал та опитувальників Л5.У3. Організовувати та планувати динамічне спостереження пацієнтів з епілепсією		

		динамічного спостереження за пацієнтами з епілепсією Л5.34. Критерії досягнення ремісії та визначення фармакорезистентної епілепсії Л5.35. Критерії та умови безпечної відміни протиепілептичних препаратів Л5.36. Ризики раптової несподіваної смерті при епілепсії та принципи її профілактики Л5.37. Принципи міждисциплінарного ведення пацієнтів з епілепсією та коморбідними станами	Л5.У4. Оцінювати ефективність протиепілептичних препаратів та своєчасно виявляти фармакорезистентність Л5.У5. Приймати обґрунтовані клінічні рішення щодо корекції або відміни терапії Л5.У6. Координувати міждисциплінарне ведення пацієнтів з епілепсією та коморбідною патологією		
	Л6. Здатність надавати допомогу пацієнтам із фармакорезистентною епілепсією	Л6.31. Критерії фармакорезистентної епілепсії Л6.32. Показання до хірургічного лікування та нейростимуляції Л6.33. Принципи призначення альтернативних	Л6.У1. Виявляти фармакорезистентність Л6.У2. Формувати план лікування пацієнтам із фармакорезистентною епілепсією Л6.У3. Координувати міждисциплінарну допомогу пацієнтам		

		протиепілептичних препаратів	Л6.У4. Консультувати лікарів-неврологів щодо лікування пацієнтів із фармакорезистентною епілепсією		
	Л7. Здатність надавати допомогу пацієнтам з неепілептичними пароксизмальними станами	Л7.31. Класифікацію неепілептичних пароксизмальних станів (психогенні неепілептичні стани, синкопи, панічні атаки, неепілептичні пароксизмальні рухові порушення, розлади, що пов'язані зі сном тощо) Л7.32. Клінічні особливості неепілептичних пароксизмальних станів Л7.33. Принципи диференційної діагностики неепілептичних пароксизмальних станів Л7.34. Підходи до проведення діагностики і лікування пацієнтів з неепілептичними пароксизмальними станами	Л7.У1. Проводити диференційну діагностику неепілептичних пароксизмальних станів (психогенні неепілептичні стани, синкопи, панічні атаки, неепілептичні пароксизмальні рухові порушення, розлади, що пов'язані зі сном тощо) Л7.У2. Формувати план обстеження Л7.У3. Інтерпретувати результати додаткових досліджень та за показаннями скерувати пацієнта до суміжних спеціалістів Л7.У4. Призначити лікування відповідно до етіології		

	Л8. Здатність аналізувати та впроваджувати нові рекомендації/настанови щодо діагностики та лікування епілепсії та інших пароксизмальних станів	Л8.31. Актуальні рекомендації/настанови щодо діагностики та лікування епілепсії та інших пароксизмальних станів	Л8.У1. Формувати основні положення українських галузевих стандартів/локальних клінічних протоколів на основі актуальних рекомендацій/настанов щодо діагностики та лікування епілепсії та інших пароксизмальних станів Л8.У2. Консультувати лікарів-неврологів та лікарів інших спеціальностей щодо ведення пацієнтів з епілепсією та іншими пароксизмальними станами		
	Л9. Здатність до провадження освітньої, організаційної та наукової діяльності з питань епілепсії та інших пароксизмальних станів	Г13.31. Основи методології клінічних досліджень Д8.31. Принципи доказової медицини Л9.31. Організація медичної допомоги пацієнтам із епілепсією та іншими пароксизмальними станами	Г13.У1. Проводити освітні заходи для лікарів та пацієнтів Г13.У2. Аналізувати якість надання медичної допомоги Г13.У3. Формувати нові рекомендації, дотримуючись принципів доказової медицини у клінічній практиці		
	Предмети і засоби праці: Законодавча та нормативно-правова база; нормативно-методична та фахова література; посібники; стандартизовані діагностичні шкали; оргтехніка; засоби зв'язку; мережа Інтернет; письмовий стіл; стілець; шафа для літератури; канцелярське приладдя; халат медичний; засоби індивідуального захисту; мийні та дезінфекційні засоби; неврологічний молоточок, камертон 128 Гц.				
М. Діагностика та лікування	М1. Здатність здійснювати діагностику	М1.31. Класифікація когнітивних розладів залежно від їх	М1.У1. Оцінювати когнітивний статус (оцінка та деталізація скарг, збір анамнезу життя та	М1.К1. Взаємодіяти з колегами,	М1.В1. Дотримуватись стандартів

когнітивних розладів	когнітивних розладів	причини та ступеня вираженості M1.32. Когнітивні домени та методики їх визначення M1.33. Основні стандартизовані шкали для оцінки когнітивних розладів	хвороби, оцінка соматичного, неврологічного та психічного статусу) M1.Y2. Використовувати основні стандартизовані шкали M1.Y3. Виявляти фактори ризику когнітивних розладів M1.Y4. Проводити диференційну діагностику між різними типами деменції	адміністрацією ЗОЗ, пацієнтом, його юридичними представниками, родичами, опікунами, представниками страхових компаній тощо. M1.K2. Узгоджувати інтереси та позиції різних сторін. M1.K3. Проводити консиліум та дискусії стосовно складних медичних випадків	надання медичної допомоги M1.B2. Дотримуватись правил етичних норм M1.B3. Дотримуватись принципів та норм об'єктивності, неупередженості, відсутності корисливості та заангажованості, професійної етики, відповідності чинному законодавству при прийнятті кожного рішення.
	M2. Здатність проводити поглиблену діагностику когнітивних розладів	M2.31. Алгоритм обстеження пацієнта відповідно до діючого галузевого стандарту M2.32. Клінічні особливості когнітивних розладів залежно від етіології M2.33. Показання для проведення нейровізуалізації, функціональної (ЕЕГ, УЗД) та лабораторної діагностики (кров, спинномозкова рідина), генетичних досліджень	M2.Y1. Проводити розширене нейропсихологічне тестування M2.Y2. Визначати тип і ступінь тяжкості когнітивних розладів M2.Y3. Інтерпретувати результати нейровізуалізаційних, функціональних, лабораторних і генетичних досліджень		
	M3. Здатність призначати лікування пацієнтам з когнітивними розладами	M3.31. Принципи терапії та вибору препарату M3.32. Ускладнення фармакотерапії	M3.Y1. Формувати індивідуалізовану медикаментозну терапію залежно від стадії захворювання та клінічного фенотипу		

	М3.33. Немедикаментозні методи лікування	М3.У2. Оцінювати ефективність лікування та безпеку лікарських засобів М3.У3. Призначати комбіновану терапію		
М4. Здатність призначати лікування пацієнтам з атиповим перебігом захворювання та фармако-резистентними формами	М4.31. Особливості клінічного перебігу атипових форм когнітивних розладів (ранні, швидкопрогресуючі та ін.) М4.32. Принципи терапії та вибору препарату при атипових формах перебігу захворювання М4.33. Ускладнення фармакотерапії М4.34. Немедикаментозні методи лікування атипових форм	М4.У1. Формувати індивідуалізовану медикаментозну терапію залежно від стадії захворювання та клінічного фенотипу М4.У2. Оцінювати ефективність лікування та безпеку лікарських засобів М4.У3. Коригувати терапію при неефективності лікування або побічних ефектах		
М5. Здатність проводити діагностику та лікування пацієнтів з коморбідними станами (депресія, тривога, апатія, агресія, епілепсія та ін.)	М5.31. Клінічні особливості та шкали для оцінки коморбідних станів М5.32. Особливості лікування цих станів у пацієнтів з когнітивними розладами	М5.У1. Проводити диференційну діагностику когнітивних розладів з коморбідними станами М5.У2. Призначати лікування з урахуванням коморбідного стану М5.У3. Інтерпретувати результати додаткових досліджень та скерувати		

		пацієнта до суміжних спеціалістів		
М6. Здатність проводити довготривале спостереження за пацієнтами з когнітивними розладами	М6.31. Координація міждисциплінарного ведення пацієнтів М6.32. Принципи надання паліативної допомоги М6.33. Основи навчання та підтримки осіб, які доглядають за пацієнтом	М6.У1. Проводити динамічне спостереження через регулярні проміжки часу М6.У2. Оцінювати ефективність лікування та наявність побічних ефектів М6.У3. Надавати психологічну підтримку особам, які доглядають за пацієнтом		
М7. Здатність до аналізу та впровадження нових рекомендацій/настанов щодо діагностики та лікування когнітивних розладів	М7.31. Актуальні рекомендації/настанови щодо діагностики та лікування когнітивних розладів	М7.У1. Формувати основні положення українських галузевих стандартів/локальних клінічних протоколів на основі актуальних рекомендацій/настанов щодо діагностики та лікування когнітивних розладів М7.У2. Консультувати лікарів-неврологів та лікарів інших спеціальностей щодо ведення пацієнтів з когнітивними розладами		
М8. Здатність до провадження освітньої, організаційної та наукової діяльності з питань когнітивних розладів	Г13.31. Основи методології клінічних досліджень Д8.31. Принципи доказової медицини М8.31. Організація медичної допомоги	Г13.У1. Проводити освітні заходи для лікарів та пацієнтів Г13.У2. Аналізувати якість надання медичної допомоги Г13.У3. Формувати нові рекомендації, дотримуючись		

		пацієнтам із когнітивними розладами	принципів доказової медицини у клінічній практиці		
Н. Діагностика та лікування спадкових/генетичних захворювань нервової системи	Предмети і засоби праці: Законодавча та нормативно-правова база; нормативно-методична та фахова література; посібники; стандартизовані діагностичні шкали; оргтехніка; засоби зв'язку; мережа Інтернет; письмовий стіл; стілець; шафа для літератури; канцелярське приладдя; халат медичний; засоби індивідуального захисту; мийні та дезінфекційні засоби; неврологічний молоточок, камертон 128 Гц.				
	Н1. Здатність проводити діагностику поширених спадкових/генетичних захворювань нервової системи	Н1.31. Перелік поширених спадково детермінованих хвороб нервової системи Н1.32 Діагностичні критерії спадкових захворювань нервової системи Н1.33. Доступні діагностичні дослідження для верифікації спадкових хвороб нервової системи	Н1.У1. Виявити поширені хвороби нервової системи, що мають спадкову/генетичну етіологію Н1.У2. Проводити оцінку неврологічного статусу пацієнтам із спадковими захворюваннями нервової системи Н1.У3. Інтерпретувати результати генетичних досліджень пацієнта	Н1.К1. Взаємодіяти з колегами, адміністрацією ЗОЗ, пацієнтом, його юридичними представниками, родичами, опікунами, представниками страхових компаній тощо. Н1.К2. Узгоджувати інтереси та позиції різних сторін. Н1.К3. Проводити консилиум та дискусії стосовно складних медичних випадків	Н1.В1. Дотримуватись стандартів надання медичної допомоги Н1.В2. Дотримуватись правил етичних норм Н1.В3. Дотримуватись принципів та норм об'єктивності, неупередженості, відсутності корисливості та заангажованості, професійної етики, відповідності чинному законодавству при прийнятті кожного рішення.
	Н2. Здатність призначати лікування поширених спадкових/генетичних захворювань нервової системи	Н2.31. Основні принципи патогенетичного та симптоматичного лікування спадкових хвороб нервової системи Н2.32. Настанови та/або рекомендації з лікування поширених хвороб нервової системи	Н2.У1. Призначати патогенетичне лікування, контролювати його ефективність та безпеку Н2.У2. Призначати симптоматичне лікування, контролювати його ефективність та безпеку Н3.У3. Формувати план реабілітаційних заходів та профілактика ускладнень		

	Н3. Здатність проводити діагностику та призначати лікування рідкісних спадкових захворювань нервової системи	Н3.31. Класифікація рідкісних спадкових захворювань нервової системи Н3.32. Поширеність рідкісних форм спадкових захворювань нервової системи на території України та світу Н3.33. Методи діагностики та інтерпретацію результатів рідкісних форм спадкових захворювань нервової системи Н3.34. Методи патогенетичного та симптоматичного лікування рідкісних форм спадкових захворювань нервової системи	Н3.У1. Виявити ознаки рідкісного спадкового захворювання нервової системи Н3.У2. Призначити відповідний перелік досліджень рідкісного спадкового захворювання нервової системи Н3.У3. Інтерпретувати результати досліджень призначених для діагностики рідкісного спадкового захворювання нервової системи Н3.У4. Призначити патогенетичне та симптоматичне лікування, контролювати його ефективність та безпеку		
	Н4. Здатність до провадження освітньої, організаційної та наукової діяльності з питань спадкових/генетичних захворювань нервової системи	Г13.31. Основи методології клінічних досліджень Д8.31. Принципи доказової медицини Н4.31. Організація медичної допомоги пацієнтам із спадковими/генетичними	И8.У1. Проводити тренінги Г13.У2. Аналізувати якість надання медичної допомоги И8.У2. Використовувати положення доказової медицини		

		захворюваннями нервової системи			
	Предмети і засоби праці: Законодавча та нормативно-правова база; нормативно-методична та фахова література; посібники; стандартизовані діагностичні шкали; оргтехніка; засоби зв'язку; мережа Інтернет; письмовий стіл; стілець; шафа для літератури; канцелярське приладдя; халат медичний; засоби індивідуального захисту; мийні та дезінфекційні засоби; неврологічний молоточок, камертон 128 Гц.				

6. Розподіл трудових функцій та компетентностей за професійними кваліфікаціями (за потреби):

Трудова функція (умовне позначення та назва)	Назва (назви) професійної (професійних) кваліфікації (кваліфікацій) в межах професійного стандарту			
	Лікар- невролог*	Лікар-невролог просунутого рівня	Лікар-невролог експертного рівня	Лікар-невролог керівного рівня
	повна	повна	повна	повна
А. Організація надання послуг у сфері охорони здоров'я	A1- A5; Ц1-Ц4	A1-A5; Ц1-Ц4	A1-A5; Ц1-Ц4	A1-A5; Ц1-Ц4
Б. Надання амбулаторної та стаціонарної неврологічної допомоги	Б1-Б3	Б1-Б3	Б1-Б3	Б1-Б3
В. Організація професійного розвитку	В1-В2	В1-В2	В1-В3	В1-В3
Г. Діагностика та лікування судинних захворювань нервової системи	Г1-Г3, Г6-Г7	Г1-Г8	Г1-Г12	Г1-Г13
Д. Діагностика та лікування больових синдромів при патології нервової системи та захворювань периферичної нервової системи не аутоімунної природи	Д1, Д3, Д6, Д7	Д1-Д3, Д5-Д7	Д1-Д7	Д1-Д8
Е. Діагностика та лікування демієлінізуючих захворювань центральної нервової системи	Е1,Е3	Е1-Е3	Е1-Е4	Е1-Е6
Ж. Діагностика та лікування запальних, аутоімунних захворювань нервової системи, м'язів та нервово-м'язових з'єднань та паранеопластичних уражень нервової системи	Ж1	Ж1-Ж4	Ж1-Ж5	Ж1-Ж6
И. Діагностика та лікування пацієнтів	И1, И6, И7	И1-И4, И6, И7	И1-И8	И1-И8

нейрокритичної медицини та з нейротравмою				
К. Діагностика та лікування рухових розладів	K1, K2, K5, K6	K1-K3, K5, K6	K1-K7	K1-K8
Л. Діагностика та лікування епілепсії та інших пароксизмальних станів	Л1-Л3	Л1-Л5, Л7	Л1-Л7	Л1-Л9
М. Діагностика та лікування когнітивних розладів	M1, M3, M6	M1-M6	M1-M6	M1-M8
Н. Діагностика та лікування спадкових/генетичних захворювань нервової системи	H1-H2	H1-H2	H1-H3	H1-H4

*Здійснювати діяльність в межах трудових функцій та компетентностей, передбачених для професійної кваліфікації «Лікар-невролог», під керівництвом (кураторством) та/або самостійно за рішенням (дорученням) лікаря-невролога можуть лікарі-інтерни, які проходять підготовку за спеціальністю «Неврологія», та лікарі-стажисти, які мали професійну кваліфікацію «Лікар-невролог» згідно з попередньою атестацією.

7. Відомості про розроблення та затвердження професійного стандарту:

1) повне найменування розробника професійного стандарту

Громадська спілка «Українська федерація професійних медичних об'єднань»;

Склад членів робочої групи:

Маньковський Дмитро Станіславович, ДНП «Інститут серця МОЗ України», м. Київ, завідувач відділення кардіоневрології ДНП «Інститут серця МОЗ України», член групи експертів МОЗ України за напрямом «Неврологічна та нейрохірургічна допомога», професор;

Вдовиченко Юрій Петрович, Голова Галузевої ради з розроблення професійних стандартів у сфері охорони здоров'я, чл.-кор. НАМН України, д.мед.н., професор;

Богачев Роман Михайлович Громадська спілка «Українська федерація професійних медичних об'єднань», м. Київ. Голова виконавчого комітету ГС «Українська федерація професійних медичних об'єднань», к.філос.н., доцент;

Міщенко Владислав Миколайович, ДУ «Інститут неврології, психіатрії та наркології імені П.В. Волошина Національної академії медичних наук України», м. Київ, завідувач відділу судинної патології головного мозку та реабілітації ДУ «Інститут неврології, психіатрії та наркології імені П.В. Волошина Національної академії медичних наук України», професор;

Гриб Вікторія Анатоліївна, Івано-Франківський національний медичний університет, м. Івано-Франківськ, завідувач кафедри неврології та нейрохірургії Івано-Франківського національного медичного університету, професор;

Прокопів Марія Мирославівна, Національний медичний університет імені О.О. Богомольця, м. Київ, завідувач кафедри неврології Національного медичного університету імені О.О. Богомольця, професор;

Кальбус Олександр Іванович, Дніпровський державний медичний університет, м. Дніпро, завідувач кафедри неврології Дніпровського державного медичного університету, професор;

Демченко Аліна Вікторівна, Запорізький державний медико-фармацевтичний університет, м. Запоріжжя, заступник директора з організаційно-методичної роботи навчально-наукового медичного центру «Університетська клініка» Запорізького державного медико-фармацевтичного університету, професор;

Шкробот Світлана Іванівна, Тернопільський національний медичний університет імені І.Я. Горбачевського, м. Тернопіль, завідувачка кафедри неврології Тернопільського національного медичного університету імені І.Я. Горбачевського, професор;

Негрич Тетяна Іванівна, Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького, керівник клініки неврології та нейрохірургії Університетської лікарні державного некомерційного товариства «Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького», член групи експертів МОЗ України за напрямом «Неврологічна та нейрохірургічна допомога», професор;

Московко Геннадій Сергійович, Вінницький національний медичний університет імені М.І. Пирогова, м. Вінниця, завідувач кафедри неврології та нейрохірургії факультету післядипломної освіти Вінницького національного медичного університету імені М.І. Пирогова;

Чемер Наталія Михайлівна, Медичний центр ТОВ «ДІАВІТА ІНСТИТУТ», м. Київ, медичний директор МЦ ТОВ «ДІАВІТА ІНСТИТУТ», член групи експертів МОЗ України за напрямом «Неврологічна та нейрохірургічна допомога», член проекту Європейської Організації Інсульту ESO-EAST;

Лебединець Дмитро Володимирович, Клінічна лікарня “Феофанія” ДУС, м. Київ, керівник інсультного центру, лікар-невролог клінічної лікарні “Феофанія” ДУС, голова групи експертів МОЗ України за напрямом “Неврологічна та нейрохірургічна допомога”, член керівного комітету проекту Європейської організації інсульту ESO-EAST.

Симоненко Володимир Євгенович, Українська федерація роботодавців охорони здоров’я, м. Київ. Голова Української федерації роботодавців охорони здоров’я, к.мед.н.;

Валевська Ольга Станіславівна, Дніпропетровська обласна організація профспілки працівників охорони здоров’я України, м. Дніпро. Голова Дніпропетровської обласної організації профспілки працівників охорони здоров’я України;

Давидюк Олена Олександрівна, Національний університет охорони здоров’я України імені П.Л. Шупика, м. Київ. Зав. відділу євроатлантичної інтеграції та співробітництва Центру інноваційної діяльності та інвестицій Національного університету охорони здоров’я України ім. П.Л. Шупика, к.соц.н., с.н.с. (сертифікат Національного агентства кваліфікацій про проходження курсу: «Розроблення професійних стандартів»);

Терехова Олена Гумарівна, Національний університет охорони здоров'я України імені П.Л. Шупика, м. Київ. Провідний фахівець відділу євроатлантичної інтеграції та співробітництва Центру інноваційної діяльності та інвестицій Національного університету охорони здоров'я України ім. П.Л. Шупика (сертифікат Національного агентства кваліфікацій про проходження курсу: «Розроблення професійних стандартів»);

2) назва та реквізити документа, яким затверджено професійний стандарт

Наказ Громадської спілки «Українська федерація професійних медичних об'єднань» від 27.08.2026 р. № 6/2026;

3) реквізити висновку суб'єкта перевірки про дотримання вимог Порядку розроблення, введення в дію та перегляду професійних стандартів під час підготовки проєкту професійного стандарту

Висновок Національного агентства кваліфікацій до проєкту професійного стандарту «Лікар-невролог», схвалений рішенням Національного агентства кваліфікацій № 31 від 20.08.2026 р. (відповідно до протоколу засідання Національного агентства кваліфікацій № 51 (315) від 20.08.2026 р.), про дотримання під час підготовки проєкту професійного стандарту вимог Порядку розроблення, введення в дію та перегляду професійних стандартів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 31 травня 2017 р. № 373;

4) реквізити висновку репрезентативних всеукраїнських об'єднань професійних спілок на галузевому рівні або Спільного представницького органу репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні про погодження проєкту професійного стандарту

Висновок Професійної спілки працівників охорони здоров'я України від 29.07.2026 р. № 01-08/154 щодо погодження проєкту професійного стандарту «Лікар-невролог».

8. Рекомендована дата перегляду професійного стандарту.

Серпень 2031 року.